

EKSPRES

AMAZING SPIDER-MAN SERİSİ NEDEN DEVAM ETMEDİ?

Suçluyu uzakta aramamak lazım

50 YILDIR YAPIM AŞAMASINDAYDI: APPLETV'DEN FOUNDATION!

Nedir? Ne bu heyecan? Konu ne?

1 OYUNCU, 4 FİLM: EMMA STONE

Oscar kazanmadan önce,
zombi pataklıyordu.

+ İNCELEME KÖŞESİ

MAN OF STEEL

SPACE FORCE

LOCKE AND KEY

AMAZING STORIES

FAHRENHEIT 451

AÇIP AÇIP İZLEMELİK 10 BÖLÜM

RICK AND MORTY

İZLEMENİZ GEREKEN
AMAZON PRIME DİZİLERİ

DCEU'yu
"TOPARLAYACAK"
SAPASAĞLAM
4 FİLM

D A R K

WINDEN'DA SON BİR DÖNGÜ ZAMANI

İÇİNDEKİLER

HABER

İNCELEME

ÇİZGİ ROMAN

TELEVİZYON

KAPAK HİKAYESİ

İNCELEME

LİSTE

MAKALE

04

The Amazing Spider-Man Serisi Neden iptal Oldu?

Suçlu uzakta değil.

26

Ekspres Haber

08

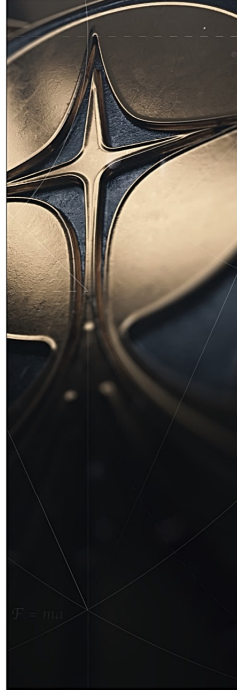
Üç Yeni Dizinin incelemeesi

Haziran ayında çıkan veya final yapan dizilere bir bakalım dedik.

12

DC'nin New52 Döneminden Okumanız Gereken 5 Seri

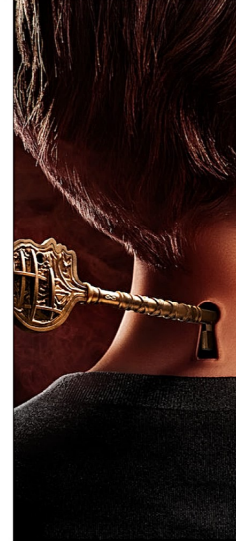
16

Apple, Foundation ile Zirveye Oturacak

30

Son Bir Kafa Karışıklığı için Winden'dayız

36

Locke and Key incelemeesi

Netflix gibi bir platformdan, hatalarından ders çıkarmayı beklemek çok gerçekçi bir düşünce değil

40

1 Oyuncu, 4 Film: Emma Stone

Oscar kazanmadan önce, zombi pataklıyordu.

42

Ayer Cut Sesleri Var

44

Snyder Cut ve Justice League Arasındaki Farklar

AYRICA BU SAYIDA

10

Yeni Star Wars Üçlemesinin 3 Hatası

24

İzlemeniz Gereken Amazon Prime Dizileri

38

Man of Steel Okuması

06

Netflix Temmuz Rehberi

22

DCEU'yu Toparlayacak Sapasağlam 4 Film

15

Bilim Kurgu Tavsiyeleri #3 FAHRENHEIT 451

46

Death Metal Okuma Rehberi

Eşitlik herkes içindir.

O zamanları yaşamadım ancak bundan herhalde 30 yıl önce 2020 yılına dair bir sohbet yapılsa sohbetin içinde özgürlük, insan hakları ve medeniyet gibi kavramların geçeceğiinden adım gibi eminim. Hani siyasilerin ağzından düşürmediği ama bu konuyla alakalı çok bir şey göremediğimiz, ilk olarak Atam'ın işaret ettiği "muasır medeniyetler seviyesi" var ya, işte 30 yıl önce 2020 için illa bu kastedilmiştir.

Ancak biz her geçen yıl bu seviyeden uzaklaşmayı bir şekilde başarıyoruz. Bunu da insanların hayatına, yönelimlerine, tercihlerine, hatta söylediği sözlerden, giydiği kıyafetlere kadar karışma cürretinde ve haddinde bulunarak yapıyoruz. Kendimizi o kadar sevmiyoruz ki, başkaları da sevmesin istiyoruz. Hayatımızdan o kadar nefret ediyor ve geçmişte yaptığımız tercihlerden o kadar pişmanız ki, bizim sahip olamadığımız şeylere kimse sahip olmasın istiyoruz. 2020'de halen bunların tartışılıyor olması geleceğe dair çok endişelendiriyor beni. Çünkü yolunda olduğumuz gelecek, herkesin hayalini kurduğu gelecek değil.

Ben internetin ufak bir köşesindeki bir sinema dergisinin editör notu sayfasından bunu değiştiremem belki ama, en azından arkadaşlarımla kurduğumuz ekiple, savunduğumuz değerlerle ve takipçi sayısı gibi şeyleri umursamadan yaptığımız paylaşımlarla başkalarının hayatını zorlaştırmadığımı biliyorum. Keyifli okumalar.

Emeği Geçenler

Bartu Çelebioğlu
 celebioglubartu
 celebioglubartu@gmail.com

Umut Aslan
 bir_kalem_
 u_aslan@outlook.com

Rukiye Bağlı
 baglirukiye3@gmail.com

Ömer Faruk Babademez
 babademez
 ofbabademez@gmail.com

Berke İnəm
 berkeinam
 berkeinamm@gmail.com

İbrahim Alaçam
 yolgezerkolcu
 yolgezerkolcu7@gmail.com

Barış Baran Bahadır
 barissbaran
 barissbarann@gmail.com

Zeynep Köşk
 wholedamntime
 zeynepkoskk@gmail.com

Elif Çetin
 radyoaktiviteci
 elifmaximoff@gmail.com

Mustafa Yıldız
 aswampthing
 yildizmustafaemre@gmail.com

Hatice Hayal
 haticehayal
 haticehayal96@gmail.com

Selin Kurtulmuş
 Selin_Kurtulmus
 selinkurtulmus93@gmail.com

Konu filmin hasılat sonuçları, Sony ve Marvel'ın anlaşması veya kreatif anlaşmazlıklar değil. İhanet içeriden geldi.

The Amazing Spider-Man harika bir Spider-Man serisi değildi ama kötü de değildi. En azından seriyi iptal edecek kadar kötü değildi, Sam Raimi'nin Spider-Man filmleri gibi bir derinliğe sahip olmayan, izlerken zevk aldığımız bir seriydi işte. Hatta Sony, zamanında seriyi iptal etmeyi bırakın devam filmlerini ve evreni genişletmeyi düşünüyordu. Bu düşüncenin ilk adımlarını The Amazing Spider-Man 3'ü Mayıs 2016'ya, dördüncü filmi de 2018'e planlayarak yaptılar. Bunlara ek olarak Sinister Six ile Venom filmleri ve Gwen Stacy'nin başrolde olacağı Spider-Woman filmi düşünülüyordu. Yani Spider-Man filmleri dışında üç farklı karakterin daha filmi gelecekti. Sony ciddi anlamda bir Spider-Man evreninin planlamasını yapmıştı.

Gayet de yapılabilir bir şeydi aslında. Spider-Man çizgi romanların en sağlam kötü karakter havuzlarından birine sahip, filmlerin aynı karakterler üzerinden dönmeye durumu olmazdı. İptal haberi gelmeden önce ikinci filmin sonunda Rhino'yu canlandıran Paul Giamatti yeni film için döneceğini de doğrulamıştı. Yönetmenlik görevi için ilk iki filmde de yer alan Marc Webb düşünülüyordu, Webb Sony'nin The Amazing Spider-Man evrenini bizzat kendi kurdu. Üçüncü film için dönmeyle sadece bir şartla kabul etti, dördüncü filmde yönetmen olarak değil danışman olarak yer alırsa. Ama bu Sony'e uymadı ve oralar biraz karıştı.

Bir de hasılat meselesi var ama bu "The Amazing Spider-Man serisi neden iptal edildi?" sorusunun net cevabı değil. The Amazing Spider-Man'ın hasılatı iki filmde de yeterli seviyede olmadı. Orijinal Spider-Man serisi sırasıyla 821, 783 ve 890 milyon dolar hasılat yaptı. The Amazing Spider-Man ise hiçbir zaman 800 milyon doları göremedi. Seriyi iptal ettirmeyecek sonuçlar olsa da o aralar hasılat rekorları kıran The Avengers ve The Dark Knight Rises'in yanında sönük kalıyordu tabii ki. İlk serisinin hasılatına erişemese de bu rakamlar seriyi devam ettirmeye yeterdi.

"The Amazing Spider-Man serisi neden iptal edildi?" sorusunun asıl cevabı bir aşağıdaki paragrafta başlıyor. Hasılat değil, izleyicilerden alınan tepki veya başka bir şey değil. Sorunun cevabı Andrew Garfield.

Andrew Garfield, The Amazing Spider-Man serisinin yıldızı ve yüzüydü. Seriyi pazarlamak için de doğal olarak Garfield öne çıkartılıyordu. Evet, rolünü çok seviyordu ama bunun için bizzat Sony CEO'sunun istediğini yapacak fedakarlıkta bulunmadı ne yazık ki.

Belki duymuşsunuzdur Wikileaks olayları sırasında Sony Pictures'in bazı mailleri internete sızdırıldı. Bu ifşa sayesinde Andrew Garfield ve CEO arasında baya ciddi bir olayın perde arkası aralanıp aslı yaşananları öğrendik.

"3 yaşından beri kıyafetlerini giydiğim karakterin hikayesini anlatmak için bu rolü çok istemiştim ama iki filmin sonunda kalbim kırıldı."

- Andrew Garfield (Kasım 2016)

Olay şöyle; Sony CEO'su Kaz Hirai, Garfield'ı 2014 Dünya Kupasından sonra Rio'daki bir galaya davet etmiş. Planı da gala sırasında konuşma yaparken Andrew Garfield'ı sahneye çağırıp The Amazing Spider-Man 3'de yer alacağını duyurmuş. Garfield teklifi kabul edip Rio'ya gitmiş fakat galaya bir saat kala yemeğe ve galaya katılmaktan vazgeçmiş. Her şey hazırken Garfield, CEO'yu neredeyse 1000 kişinin önünde yapacağı konuşmadan ve duyurudan sadece bir saat önce mahcup etmiş.

Kaz Hirai'nin planladığı konuşma şu şekildeydi;

Andrew Garfield, The Social Network gibi Sony Pictures Entertainment'tan çıkan önemli filmlerde beyaz perdede süsleyen bir aktör. The Social Network benim için 21. yüzyılın Citizen Kane'idir. Bugünden yüzyıllarca sonraki tarihçiler bu filmi parmaklarıyla gösterecekler. Andrew'ın yer aldığı diğer çok önemli filmler ise hâlen dünya çapındaki izleyicilerin aklını ve kalbini büyüleyen The Amazing Spider-Man ve The Amazing Spider-Man 2'yd. Bu iki film gışede toplam 1 milyar 400 milyon dolardan fazla hasılat yaptı. Andrew Garfield'ın Mayıs 2016'da çıkacak yeni filmde yer alacağını açıklamaktan gurur duyuyorum.

Tabii ki son dakika iptalinden sonra bu açıklama yapılmadı ve Garfield Sony CEO'suna ters giderek kendi sonunu hazırladı. Marc Webb meselesinin de karışık olması serinin iptaline iyice zemin hazırladı.

Bu olaylardan sonra fırsat bu fırsat diyen Marvel Studios'un başı Kevin Feige, dönemin Sony Başkanı Amy Pascal ile

yakın arkadaşlığını da kullanarak Spider-Man'ın MCU'ya katılması için Sony ile anlaştı. Sony'nin de işine geldi tabii ki bu. Marvel'ın hem hali hazırda çok büyük bir evreni var, hem de yaptıkları işi iyi biliyorlar. Peter Parker rolü seçimi de dahil bütün kararlarda son söz Sony'e ait, Marvel'ın alacağı herhangi bir kararı isterlerse veto edebilirler fakat Sony evini barkını Marvel'a emanet etmiş konumda. Bunun ne kadar iyi bir karar olduğunu Captain America: Civil War'da gördük zaten.

Sony ve Marvel, Spider-Man konusunda ilk anlaşlığında anlaşma basitçe solo filmleri Marvel'ın hazırlayıp,

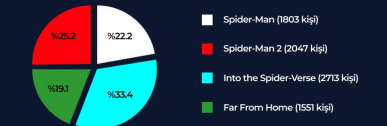
bütçesini Sony'nin karşılaması ve elde edilen gelirin de %5'ini Marvel'ın alması üzerineydi. Bunun karşılığında da Spider-Man'ı kendi filmlerinde kullanabiliyorlardı. Bu anlaşma beş filmlikti ve Far From Home ile anlaşmada sona gelmişti, Marvel aynı şartlar altında uzatmayı teklif etse de Sony tarafı kabul etmedi.

Birkaç haftalığına ciddi ciddi Spider-Man MCU'dan ayrılmış ve taraflar bir türlü ortak noktada buluşamıyordu. Tom Holland'ın telefonu alıp bizzat Disney CEO'su Bob Iger'ı aramasıyla başlayan, hayranların Sony'e ciddi baskılar yaptığı ve gündemi uzun süre meşgul eden süreçte taraflar yeni bir anlaşma için imzaları attılar. Yeni anlaşma iki film için daha geçerli. Spider-Man 3 ve belirsiz bir Marvel filmi. Anlaşmaya göre Marvel, Spider-Man solo filmlerinden artık %5 yerine %25'lik bir pay alacak ancak bütçenin de %25'ini karşılayacak. Ama bu yeni anlaşma sandığımızdan çok daha fazlası. Çünkü Tom Holland'ın Spider-Man'ı, Sony'nin çekeceği Venom, Morbius vs. gibi karakterlerin filmlerinde de yer alabilecek ve olacak da.

Şahsen ben Andrew Garfield'ın Spider-Man'ını çok severdim. Peter Parker'ı gayet kötüydü ancak Spider-Man'ı tam çizgi romanlardan fırlamış gibiydi. Tom Hardy'nin Venom'unun karşısına Andrew'un Spider-Man'ı inanılmaz yakışır. Tom Holland'ın MCU'da, Andrew Garfield'ın Sony'nin Spider-Man evreninde boy göstermesi asla gerçekleşmeyecek bir hayalim.

TWITTER'da SORDUK :

En iyi Spider-Man filmi sizce hangisi?

NETFLIX'te

TEMMUZ'DA NELER VAR?

1 TEMMUZ

Deadwood - 2. Sezon
Say Do I
Unsolved Mysteries - 1. Sezon

2 TEMMUZ

Warrior Nun
Thiago Ventura: Pokas

3 TEMMUZ

Cable Girls - Final Sezonu
Desperados
JU-ON
Southern Survival
The Baby-Sitters Club - 1. Sezon

4 TEMMUZ

Hook - 1. Sezon

5 TEMMUZ

The Underclass - 1. Sezon

8 TEMMUZ

Mucho Mucho Amor
Stateless - 1. Sezon
What Is Love?

9 TEMMUZ

Japan Sinks: 2020 - 1. Sezon
The Protector - 4. Sezon

10 TEMMUZ

The Old Guard (2020)
The Claudia Kishi Club
Down to Earth with Zac Efron
The Epic Tales of Captain Underpants
Dating Around: Brazil
The Twelve

14 TEMMUZ

The Business of Drugs

15 TEMMUZ

Dark Desire
The Players
Skin Decisions: Before and After

16 TEMMUZ

Fatal Affair
Indian Matchmaking
MILF

17 TEMMUZ

Cursed - 1. Sezon

24 TEMMUZ

The Kissing Booth 2
Animal Crackers
Dragons: Rescue Riders: Secrets of the Songwing
In the Dark - 2. Sezon

31 TEMMUZ

The Umbrella Academy: 2. Sezon
Get Even
Latte and the Magic Waterstone
Seriously Single
The Speed Cubers
Sugar Rush: Extra Sweet
The Umbrella Academy - 2. Sezon
Vis a Vis: El Oasis

TARİHİ BELİRSİZLER

Lucifer
Street Food: Latin America - 1. Sezon
The Seven Deadly Sins - 4. Sezon
Wizards: Tales of Arcadia - 1. Sezon

THE UMBRELLA ACADEMY 2

A NETFLIX ORIGINAL SERIES

JULY 31 | NETFLIX

Üç Yeni Dizinin Kısa Kısa Üç İncelemesi

Bir yönetmeni geçmiş projeleri ile eleştirmek bir yönetmene yapılacak en fuzuli eleştiridir. Kişinin başarısızlığına yine kişinin geçmişteki başarısıyla eleştirme ve kıyaslama eyleminin kültürel dizi ve filmlere imza atmış çoğu yönetmene uygulandığını görme fırsatı bulduğumuz bir sektör içerisindeyiz. Bunun da son kurbanı "The Office" adlı sit-com efsanesinin yaratıcısı Greg Daniels oldu.

Tabii ki her yönetmenin alamet-i farika bir projesi vardır ki bu dizinin yönetmeni Daniels'ın farikası da yapacağı her projesinde izleyicinin beklenti çitasını hep üstte tutacak kadar güçlü, şahsını da stres altına sokacak kadar da iddialıydı lakin "Space Force" dizisini "The Office" ile kıyaslama çabasında olan kişileri anlamak son derece güç ki "The Office" gibi bir dizi izlerim belki amacı güden izleyicilerin uğrak yeri haline gelmişti "Space Force".

Mütemadiyen yapılanın aksine "Space Force" dizisi bir yönetmen fikri değil. 2019 Ağustos ayında ABD Başkanı Trump'ın "Ülkemizin uzay gücüne ihtiyacı var." cümlesi sonucu masaya yatırılmış, bir sene geçmeden de çekilmesi kararlaştırılmış olan bu dizi; Steve Carrell'in canlandırdığı Mark karakterinin ABD'nin ilk Uzay Askeri Gücü'ne atanmasını konu alıyor. Dizi her bölümünde farklı olayları absürtlülğe sığırıp gerçeklikten kaçarak vermeye çalışıyor ki bu karar için Greg'in yapmış olduğu en büyük hata diyebiliriz. Komedi zaten subjektifliği ile zor bir mecraya ve bu dizide her on cümlemin dokuzu insanları güldürme amacı güdüyor. Nüans gözetmeksizin sürekli yapılan bu mizah bir süre sonra komik olsa dahi izleyiciyi güldürmüyor. Nedeni de işte Daniels'ın vermiş olduğu kurum ve kuruluşların bizim gerçek hayatta aşına olduğumuz ciddi tavırlarından uzak, cıvık ve bulunduğu makamın ehemmiyetinin hal ve hareketlerle yok sayılmasının tavan yapması.

Köpeğin uyduru tamir etmesi ve Çinliler tarafından uzayda kaçırılması gibi ekstrem ve absürd olaylar olsun ama bu ve bunun gibi olayların güldürücü yanı makam sahibi insanların cıvıklığı ve dizinin ciddiyetsiz üslubu ile hep gölgelemişti. Daniels bir bölümde 50 espri yapıp izleyiciden 5 tanesine gülmemizi bekliyor olacağına 3 tane ince ve kaliteli espri koyup hepsine gülmemizi isteseydi dizi kalitesini bir anda üstlere çıkarabilirdi ama kendisi tam tersini seçmiş. Bir bölümde de aynı espriden 10 kez yapıldığına dahi şahit olduk. Dizinin aynı zamanda yapımcısı olan Steve Carrell ve John Malkovich'in yanı sıra verilen bütçenin daha iyi bir senaryoya ve finali hak ettiği kanaatindeyim.

Dizi kısaca bir kişinin konuşmasından hareketle çekilmiş, birkaç kişinin masa başında toplanarak "dur ben de ABD politikasını eleştireyim" dediği hatta "Star Wars" "Star Trek" ve "The Martian" göndermesi yapayım da uzayda geçtiği belli olsun düşüncesinde, senaryo kopuklukları ve atlamaları ile çokça karşılaştığımız, yan hikayeleri oldukça gereksiz olan Netflix platformunun vasat bir projesi olarak aklımızda kalacak. Gerek var mıydı? Kesinlikle hayır.

Apple geçtiğimiz yıl dizi platformunu nevi-i şahsına münhasır birkaç yönetmen ve oyuncu kitlesi ile siyah rengin hakim olduğu bir gece eşliğinde sinemaseverlere sunmuş, lakin 150 ülke arasında ismimizi şirket aleyhinde takındığımız politik tavrımız münasebeti ile görememiştik. Platformun aslında Netflix'in en büyük rakibi olması bekleniyordu ki anlaşılan isimler de bu hipotezimizi kanıtlar nitelikte isimlerdi. Bu isimlerin en büyüğü de şüphesiz sinemanın en büyük yönetmenlerinden "genel izleyici kitlesi" sembolü kurucusu: Steven Spielberg.

Steven Spielberg başarılı bir yönetmen olmasının yanı sıra başarılı da bir yapımcıdır. Apple adına bizlere sunmuş olduğu "Amazing Stories" kendisinin ilk yapımcılık deneyimlerinden biri olan aynı adlı 80's'e damga vurmuş programın uyarlamasıdır hatta. Bir nevi bu projeye kendisi adına geçmişte yad edecekti. NBC kanalında Scorsese ve Zemeckis gibi yönetmenlere ev sahipliği yapmış bu yapımların her biri birbirinden farklı konulara, oyuncu kadrosuna ve arka plan ekibine sahip olsa da amacı aynıydı: "sıra dışı" olayları ele almak.

Spielberg Cuma günlerinin vazgeçilmez programı haline gelen, 1 yıl sürmüş ve arkasında 45 bölüm bırakmış Amerika'daki köşe başı kasetçilerde ekme gibi satılan bu fikri günümüze "geçmişte çokça rağbet edilen projeyi günümüze uyarlama fikri yapımcılar arasında şu an moda ve anormal derecede revaçta iken neden biz de yapmalıyız?" diyerek eskiden yaptırdığı gibi TV ile değil çağda ayak uydurarak platform aracılığı ile ulaştırdı.

Uyarlama dizinin geleneğine uyuyor ve Cuma günleri yayınlanan bölümlerinde başrollerinde Dylan O'Brien, Victoria Pedretti, Sacha Lane ve Josh Sawyer'ı izleterek seyirciyle buluşuyor. Her ne kadar buraya kadar her şey normal olsa da bölümleri ele aldığımız vakit bize vadettiği konular açıkçası pek karın doyuran cinsten değil.

Dizinin en çok izlenen ve sevilen bölümü açık ara basınç düştükçe zamanda atlamalar yaşayan iki aşkın birbiri ile aynı zamana gelmeye çalışmasını konu alan: "The Cellar" idi. Diziyi konusu zaman yolculuğu olan bu bölümle açmaları aslında orijinal 80s serisinde çokça işlendiği bu diziyi selam vermek amaçlıydı. En çok sevilen bölümün bu bölüm olması da dizinin vasatlığını gözler önüne seriyor çünkü gerçekten çok kötü yazılmış ve tüm bölümlerde yapılan aceleyle getirilme hatasını en çok hissettirdiğimiz bölümdü. Zamanda yolculuk yapan bir bireyin ilk işinin partiye gitmesi ve ilk gördüğü kıza aşık olup kendi zamanına getirmek isteği falan vardı yani düşünün.

Bunun yanı sıra her bölümde konular olay örgüleriyle açığa bırakılmıştı. Böylesine hikayeler daha güçlü konuşulmalı ve karakterler olmadan izleyiciyi çekemez ekrana. "Konuyu iyi seçeyim de olay örgüsü boş olsa da olur" devri kitap uyarlamalarının sinema sektörüne atılmasıyla iyice kapandı diyebiliriz. Anlatılmak istenen mesajı izleyicinin gözüne sokmak da izleyiciye ancak "meh" dedirtir. İlk kez yönetmenin hikayenin sonunu izleyiciye bırakmasını istediğimi bu projede gördüm. Beklentiyi Spielberg yüzünden baya yüksek tutup kafamızdan duman çıkmasını beklediğim bir projeyken böylesine her sorunun cevaplardığı aceleyle getirilmiş basit şeyler izlemek büyük bir Spielberg hayranı olarak mükemmel bir hayal kırıklığı yaşattı bana. Spielberg'in içinde olduğu en kötü 3 projeye gözü kapalı koyarım.

HBO'nun son harikası bu sefer bir kitap uyarlaması. Bizlere 6 bölüm boyunca Mark Ruffalo eşlik ediyor. Dizi anlatılması zor bir dram harikası. Bir diziyi çekici kılan her ne kadar konusu olsa da dram işlerinde izleyici bu bakış açısını katlayıp uçak yapıp herhangi bir yüksek yerden uçurabilir çünkü dramda kim ne dersin esas olan performanstır. Her oyuncunun kalibresinin yetebileceği bir alan değildir dram sahneleri. Hatta bir oyuncunun en büyük çıplaklığı şahısma dram dizisinde kendisini izleyiciye aktarmasıdır ki Mark Ruffalo'yu Hulk dönüşümü sonrası çıplaklığından ziyade dram çıplaklığı ile gördüğüm için çok ama çok mutluyum.

Dizi bir aile dramı ve birbirine zıt ikiz kardeş Dominick ve Thomas Birdsey'in hayatlarının merkezine yolculuk yapmamızı istiyor. Bu ikiz kardeşleri de Mark Ruffalo canlandırıyor ama ne hikmetse ikisinin aynı kişi olduğunu asla fark etmiyorsunuz hatta unutuyorsunuz. Thomas zihinsel anlamda sakat olan kendisine zarar vermekten asla çekinmeyen bir bireyken Dominick duygusal anlamda sakat, hayattan bezmiş, ilişkilere kapalı ve her ne kadar kardeşinden utansa da onun için elinden geleni yapmaya çalışan bir kardeş. Dizi Dominick'in kütüphanede iken once kişinin ortasında İncil'den ayetleri yüksek sesle okuyarak elini kesmesi ile başlıyor. Bu hareketi sonrası halk adına tehlike arz ettiği gerekçesiyle hapishaneye girmesini Thomas'ın da kardeşini o hapishaneden çıkarmaya çalışması ile devam ediyor. Kardeşini kurtarmaya çalışırken vermiş olduğu savaşta oldukça akılda kalıcı ve günlerce hafızanızda kalacak etkileyici sahneler de var ki dizi bunu ilk bölümde dahi oldukça hissettiriyor. İlk bölümün son sahnesine geldiğiniz vakit ne dediğimi daha iyi anlayacaksınız.

Kendileri aynı zamanda normal bir aileden de gelmiyor. Babalarının kim olduklarını dahi bilmeyen bir kardeşlerin lanetli olarak tanımlanan bir ailesi de var. Dizi bu aile sırrını 6 bölümde acımasız bir duygusallıkla ve kasvetli üslubu ile çözüme yavaş yavaş lakin dozunda kavuşturmaya çalışıyor. Dramın yanında artık gizem ve geçmişe yolculuk da eşlik ediyor bize.

Kitabı ile farklı sonları olsa da konuya değil performansa bakılması dram işlerinde sizin yararınıza. Son zamanlarda izlediğim en mükemmel dizi oldu kendisi ve Mark Ruffalo kariyerinin en iyi performansına imza atmış. Daha önceden böylesine hikaye içinde kendini bulduğum bir yapımla karşılaşmamıştım. Diziyi izlerken omuzunuzda bir yük hissediyorsunuz, üzülmüyorsunuz. İzlediğim en iyi 20 diziyeye gözü kapalı koyabiliriz. Müzikleri harika, geçmişte 35mm'lik çekimlerle harika yansımalar, oyunculuklar fevkalade. Daha ne olsun.

Dizi adına yapılan tek eleştiri pandemi esnasında kim böyle karanlık bir şey izlemek ister ki diyeceydi. Bir nevi çıkış tarihinden duyulan hoşnutsuzluklar dile getiriliyordu lakin HBO diziyi ertelemeye ve 17 Haziran'da da finalini yaptı. Yapılan eleştirilerin aksine geçen bu zor dönemlerde izlenecek en mükemmel şey bu dizi. Piyasada ne kadar ödül varsa Mark Ruffalo yazmalar üstüne. Bu diziyi izledikten sonra Ruffalo fanı olacağımızın garantisini veriyorum. İzleyin, izlettirin.

YENİ STAR WARS ÜÇLEMESİNİN 3 HATASI

1- YOL HARİTASI

Yeni Star Wars üçlemesinin en büyük eksiği ve hatası bu. Yol haritası eksik. Üç film arasında inanılmaz bir iletişimsizlik ve bağımsızlık var gibi. Serinin başında aslında Kathleen Kennedy vardı ama süreçte Kevin Feige'nin MCU'ya olduğu kadar dahil olduğu gibi geliyor. İzleyenin durduğu yerden bakınca kendisinin rolü filmlerin yönetmenini bulmak sanki. O yönetmenlerin ne anlattığına karışmıyor. Bu yüzden de üç film birbirinden ne kadar olabilirse o kadar kopuk. Modern üçleme mesela zamanında çok fazla eleştiri almıştı ama o üçlemenin bir planı vardı en azından. George Lucas üç filmde anlatmak istediği hikayeyi biliyordu. Disney'in üçlemesinde ise her filmi farklı biri yazdığı için her şey karman çorman. İlk filmi JJ Abrams yazdı yönetti, sonra ikinci filmde Rian Johnson gelip önceki filmde yaşananları siz boşverin, bakın ben size yepyeni bir şey anlatıyorum deyip gitti. Bu filmde yine JJ Abrams geldi, o da bir önceki filmde yaşananları boşverip, ilk filmde başlattığı hikayenin devamını getirmeye çalıştı. İki yönetmen arasındaki doğaçlamayı izledik yani. Keşke bu iki yönetmenden biri üç filmi de yönetseydi de, filmler kötü olsa bile en azından üç filmde ortak bir hikayeyi izleyesdik.

2- GALAKTİK TEHDİT

Bir kere Snoke'un Palpatine tarafından yaratılması ve kontrol edilmesi hiç inandırıcı değil. Zaten Palpatine'in hayatta olması da ikna edici değil, filmde de açıklanmıyor zaten nasıl hayatta kaldığı. George Lucas, Return of the Jedi'da Palpatine'i öldürdüğünde, ölü olarak kalmasını planlamıştı. Aktör Ian McDiarmid'e bile yeni film çekilirse dönmeyeceğini söylemişti. Buradan bakınca bu üçleme için George Lucas ile herhangi bir ortak çalışma yapılmamış gibi duruyor. Belki JJ Abrams ilk filmi yaptığında Snoke ve Palpatine olayını düşünmüştür ama keşke bunu Rian Johnson'a da söyleyemiş. Çünkü bence var ya, bunlar Palpatine'i geri döndürmeyi kesin üçüncü filmi yazarken düşünmüşler. Sağ olsun Rian Johnson Snoke'u herhangi bir açıklama yapmadan öldürdüğü için hikaye resmen boşluğa düşüyor orada ve JJ Abrams'ın üçüncü filmde yapacağı şeyleri kısıtlıyor. Zaten bu iletişimsizlik sebebiyle seride ciddi bir mantık hatası var. The Last Jedi'da Snoke, Rey'i öldürmek istiyor. Rise of Skywalker'da ise Snoke'un Palpatine tarafından kontrol edildiğini öğreniyoruz ama Palpatine, Rey'i öldürmek istemiyor ki. Tam tersi, tahta Rey'in geçmesini ve İmparatorluğu ele almasını istiyor. Bu devasa mantık hatasına bakıp da kimse bu seri önceden planlanmış diyemez.

3- NOSTALJİ ÇILGINLIĞI

İlk filmde yapılan en büyük hata, Disney'in elinden çıkan ilk Star Wars filmi olduğu için seyircilere eski Star Wars filmlerinin hissiniyatını yaşatmaya çalışmalarıydı. Bunun için de orijinal üçlemenin hikayesine benzer bir şeyler yapmaya karar vermişlerdi. Luke ve Rey'in yeni bir umut olması, karanlık tarafın galakside baskın olması, İsyancılar, gezegenleri yok eden büyük bir silah ve bütün bunların arasında iyilerin sürekli kaçış halinde olması. E orijinal üçlemde de bunların aynısını izledik biz. Siz sadece farklı karakterlerle ve daha iyi görsel efektlerle yapmaya çalışmışsınız bunu. Üstelik becerememişsiniz de. Bir kere karanlık taraf nasıl baskın taraf olabilir yine? Luke Skywalker ortadan kayboldu diye, ki Luke o sularlar son Jedi bu arada ve yeni bir cumhuriyet kurulmuş durumda. İkinci filmde öğreniyoruz ki Luke, Jedilerin sonu gelsin diye kendisini bir adaya kapatmış. E abi sen zaten ortadan kaybolmadan önce Jedi olsunlar diye çocukları yetiştiriyordun ve Kyo Ren'in de gücünün farkındaydın. Az çok Jedi eğitimi almış çocuklar varken ve Snoke gibi birinin onları karanlık tarafa çekeceğini biliyorken senin ortadan kaybolman nasıl Jedilerin sonunu getirebiliyor? Darth Vader'ı ve İmparatorluk'u yenen Luke ve Leia, işlerin tekrar boka sarmasını nasıl engelleyemiyor?

Bu üçlemde azınlıkta olacak biri varsa o da karanlık taraf ve imparatorluk yanlılarıdır. Bir önceki üçlemde baskın olan taraf onlardı ve İsyancıların direnişiyle yenilmişlerdi. O yüzden de bu üçlemde azınlık olanlar karanlık taraf olmalıydı. Star Wars evreni tarihsel olarak kendini tekrar eden olaylar üzerine kurulu. Çünkü evrenin en temel olayı güce sürekli dengeyin gelmesi. Anakin Skywalker, "Güce dengeyi getirecek kişi" kehanetiyle bütün bu olayların merkezine getirilmişti ama karanlık tarafa geçip Sith lordu olmuştu ve dengeyi oğlu Luke'u sağlamıştı değil mi? Hayır öyle değil. Anakin Skywalker'ın zamanında galakside baskın olan taraf Cumhuriyetti. Anakin, Darth Vader olarak güce dengeyi getirdi. Aynı yeni üçlemde Ben Solo'nun aydınlık tarafa geçerek Rey ile birlikte güce dengeyi getirmesi gibi. O yüzden bu üçlemenin başında baskın olan taraf Cumhuriyet olmalıydı.

Ben bu üçlemenin Star Wars külliyatına herhangi bir katkısının olduğunu düşünmüyorum. Hatta büyük zararı bile olabilir. En başta Skywalker hikayesini piç ettiler, Leia ve Han'ın oğlunu yeni Darth Vader yaptılar. Üç koca filmde doğru düzgün bir tane ışın kılıcı düellosu bile görmedik. Bakın çok ciddi söylüyorum: orijinal üçlemenin başladığı yer ve bittiği yer ile, bu üçlemenin başladığı ve bittiği yer aynı. İkisinin de başında galakside karanlık taraf üstünlüğü var, ikisinin de sonunda karanlık taraf yenilip ortada bir tane Jedi kalıyor. İlk Star Wars üçlemelerini bu kadar kıymetli yapan şey George Lucas'ın o filmleri yaparken dönemin soğuk savaş ve faşizm etkilerinden esinlenmesiydi. İnsanların filmdeki İsyancılar ile, koca bir imparatorluğa karşı çıkan, birbirlerinden başka kimseleri olmayan bir avuç karakter ile bağ kurmasının sebebi aynı durumda onların da olmasıydı. Orijinal üçlemenin çok ciddi bir alt metni vardı. Disney'in yaptığı filmler ise Rogue One hariç para kazanmak için yapılan özensiz Star Wars özentileri. Bu kadar basit.

DC'nin New52 Döneminden Okumanız Gereken 5 Seri

2011-2016 yılları arasındaki 5 sene çizgi romanlar için oldukça hareketli geçti. Marvel, çoğu serisini yenileyip 1. sayılarından başlattığı Marvel Now dönemini, daha sonra da All New All Different Marvel dönemini başlattı. Bu esnada DC Comics, Bütün dergilerini, hikayelerini sıfırlayarak yeni okurların başlayabilecekleri bir nokta yarattı. Buna New 52 dendi. Şu anda, bu dönemi bitirerek Rebirth adını verdikleri bir dönemi yaşıyorlar biz de geçmişte biraz kurcalayalım, henüz okumamışsanız, okuyabileceğiniz bir şeyler için bir tavsiye listesi çıkaralım dedik.

5- THE FLASH #1-25

Listemize Justice League'in şaşkın koçucusu Flash ile başlıyoruz. Şunu belirtmek gerekiyor ki bu noktaya gelene kadar çizgi romanlarda Flash titrini yıllarca Barry Allen değil Wally West taşıdı. Final Crisis ile birlikte, artık Wally'nin son dönemlerini görüp Barry'e yeniden tahtı devretmiştik. Her ne kadar sinemadan ve televizyondan, asıl Flash'ın Barry olduğunu ve her zaman da onun kalması gerektiğini düşünüyordunuz, New52 öncesi Flash çizgi romanları size Barry'i vermeyecekti. Dolayısıyla aslına bakarsanız yıllar sonra Barry Allen yeniden çizgi roman aleminde bütün yetenekleriyle hikayesini anlatabilme şansı buldu bu seriyle.

Buccellato ve Manapul, ilk ortaklıklarını bu seride gösterdiler ve o kadar naif, o kadar kendi çevresinde dönen öykülere giriştiler ki kendinizi bir anda büyüklü bir evrenin içinde bulmanız olasıydı. Renk tercihlerinden tutun da panel kullanımlarına kadar birçok noktada kendine özgü bir seri oldu Flash. Tüm bunların yanı sıra, sadece 25 sayı ile Speed Force kavramını her yenisiyle incelediler, Speed Force'u kullanarak Barry'e yepyeni yetenekler kazandırmayı başardılar.

4- AQUAMAN #1-18

Sizi bilmem ama ben bu seriyi övmeye başlarken "bundan önce çizgi romanlarda Aquaman bir karikatürden ibaretti" yorumunu kullanmayı sevmiyordum. Aquaman bu dönemden önce de oldukça karizmatik ve canavar gibi bir arkadaştı. Justice League'in Aquaman'ına işte bu diyorsanız, bunun sebebi biraz da Snyder'in, 90lardaki Peter David dönemi Aquaman'ını baz almasıdır. Aquaman daha önce de çok iyi bir çizgi roman karakteriydi ancak bu seri, popüler kültürde Aquaman için oluşan önyargıları da kırdı desek yeridir. Özellikle anlattığı hikaye korkutucuydu. Aquaman'ın Dünya'nın diplerinde yaşayıp da en korkunç şeyleri yaşamaması gerekirken bu tarzdan uzak duran yazarları pek anlamamışım. Dolayısıyla Johns, Trench isimli ilk hikayesiyle derin denizin korkutucu ortamını bize sunmuşken, ilerleyen sayılarda da Aquaman'ı hep gizemlerin merkezine koymayı başardı. Sonunda da Justice League serisi ile birlikte Throne of Atlantis hikayesi işlendi, Aquaman'ın ve çevresinde olup bitenlerin, DC evrenine ne denli katkı sağlayacağını da görmüş olduk.

Rebirth döneminde yayınlanan Aquaman serisi ise Arthur Curry'nin kralığı ve diplomatik yaşamı üzerine eğilmekte ki yine değişilmesi gerektiğini düşündüğüm bir konuydu. Dolayısıyla onu da tavsiye edeceğim.

3- GREEN ARROW #17-35

Green Arrow, zamanında Mike Grell'in elinde mükemmel bir anti kahramana dönüşmüş, tüm kahramanlardan ayrı bir noktada kendisini konumlandırmıştı fakat gelin görün ki ilerleyen zamanlarda Oliver Queen popülerliğini yavaş yavaş yitirmeye başladı. Arrow dizisi başladığında oldukça iyi bir kitle toplamış ve herkes tarafından beğenilerek izlenince New52'da başlayacak serisi doğal olarak insanları meraklandırmıştı. Ama New52 Green Arrow serisi faciaydı. Eğer burada bahsettiğimiz kısımları okumaya niyetleniyorsanız, öncesine bir set çekin ve tamamen silin, çünkü o kadar kötü bir seriydi. 17. sayı ile birlikte gelen Jeff Lemire de zaten öncesini silerek işe başladı.

18 sayı içinde bize hem mistik bir Green Arrow, hem beş parasız ve herkes tarafından avlanan bir Oliver Queen veren Lemire, aynı zamanda hikayesini küçük parçalara bölerek her yeni hikayede farklı elementler ekledi.

Tüm bu süre içinde Shado'yu bize yeniden sundu, yanında Emiko karakteriyle bizi tanıştırdı, Henry Fyff çizgi romanlarda kendisine yer buldu ve nihayet Komodo gibi adını Green Arrow Düşmanlar Galerisinin üst sıralarına yazdıracak bir kötü karakter sundu.

Yapamadığı tek şey Black Canary'yi bize tanıtabilmektir ama New52'nun en büyük hatalarından birisi de karakterlerin eşlerini silmesi olmadı mı zaten? Onun tadını almak istiyorsanız da doğrudan hiç beklemeden Rebirth Green Arrow serisine bakmanızı dilerim. Lemire sonrasındaki sayıları okuyup bitirmenize gerek dahi yok.

2- WONDER WOMAN #1-35

Wonder Woman'ın DC Comics tarafından harcandığını düşünen tek kişi ben olamam değil mi? Bakın yıllar boyunca Batman ve Superman'ın zilyon tane dergisinde dahi okuyorsanız Wonder Woman her zaman sadece tek bir dergide, yazarının insafına bırakılıyordu. Tabii, Greg Rucka ve Gail Simone gibi yazarlar güzel işler çıkardılar ancak eğer bugün bir çırpıda Batman ve Superman maceraları saydığımız gibi Wonder Woman hikayeleri sayamıyorsa bunun tek suçlusu Diana'yı tek bir dergiye maruz bırakan DC Comics'tir.

New52'da da ilk 35 sayısında Azzarello ve Chiang o kadar güzel bir Wonder Woman hikayesi kurguladılar ki mitolojiyi en başından itibaren yorumlamaları gerekti. Hepsi tamamen kendine özgü yunan tanrılarının şekillerine ve tavırlarına zaten hayran bir şekilde bakarken serinin ortasında olaylara dahil olan Orion, Highfather ve New Gods ile birlikte seviye oldukça yukarılara çekildi. Tüm bunların yanı sıra Diana'nın kudretini, kararlılığını ve şefkat duygusunu bu kadar iyi verebilen bir seri daha olduğunu sanmıyorum. Tabii Rebirth ile birlikte bu güzel hikaye tamamen yok sayıldı ancak Wonder Woman 2 filmi için eslenilecek noktalarla birisi olacağını düşünüyorum. Aklınızda bulunsun.

Ayrıca bir başka güçlü kadın karakter için de J.H. Williams ve Haden Blackman'ın yazdıkları yere kadar Batwoman serisini de okumanızı öneriyorum. Özellikle World's Finest hikayesindeki Wonder Woman/Batwoman takımını sizin de ısrarla bayınızden isteyeceğinize eminim.

1- EARTH-2 / WORLD'S END / FUTURE'S END / CONVERGENCE / SOCIETY

Bakın, New52'nun ve belki de DC'nin son 10 yılının en cesur çizgi romanı neydi diye soracak olursanız bana, gözüm kapalı bir şekilde cevabım Earth-2 ve devamı olacaktır. Henüz ilk sayısında Batman, Superman ve Wonder Woman'ı öldürerek tertemiz bir dünya yarattıktan sonra eskinin Justice Society of America ekibini yepyeni imajlarla ve daha kudretli hallerde görüyoruz. Üstelik bu sefer hiçbir şekilde ana karakter oldukları için başlarını kurtarabileceklerinden emin bir şekilde okumuyorsunuz seriyi! Başta ufak tefek hikayelerle ilerlerken Injustice'in yazarı Tom Taylor, Darkseid ve devasa ordusunu bu dünyaya getirdiğinde ortalık karışıyor ve okuyabileceğiniz en enfes serilerden birisine dönüşüyor.

Şöyle düşünün, neredeyse 100 sayıya yakın bir seri boyunca sürekli olarak aktif bir savaş bölgesi içindeyiz ve kahramanlar sürekli fedakarlık yapıp Darkseid ya da yandaşlarıyla mücadele etmek zorunda kalıyorlar. Kendi serileri bitirken World's End ve Future's End başlıyor, böylece hem gelecekte hem de günümüzde dünyaların nasıl yok olmaya başladığını görüyorsunuz. Olaylar hiç durmaksızın sizi Convergence öyküsüne fırlatıyor ve aksiyon orada da devam ediyor. Bu seriyi takip etmeyen birçok kişi de Convergence öyküsünü bu yüzden sevmeyi, çünkü Convergence bu serinin hikayesiydi. Nihayetinde de varlıksal sorgulayışlar eşliğinde Earth-2: Society serisine geliyoruz ve serinin sonuna ulaşıyoruz.

Eğer şöyle sağlam, okkalı ve bir oturuştaki siz kendisine bağlayacak bir seri arıyorsanız, aradığınız o enfes seri burada. Ya da şöyle diyeyim, Injustice hayranı mısınız? Injustice'in ağababası bu seridir.

Yazan: Mustafa Yıldız

BU SAYFADA REKLAMINIZ OLABİLİRDİ

AMA ONUN YERİNE,
WELLINGTON WIMPY
HAMBURGERİYLE SAYFAYI
İŞGAL EDİYOR.

OKUMA

BİLİM KURGU TAVSİ- YELERİ

Yine distopya olarak değerlendirilebilecek bir gelecek kurgusuyla karşınızdayız. Ray Bradbury'nin 500'den fazla yayınlanmış eseri arasından en ünlüsü ve ses getireni olan Fahrenheit 451'in aynı zamanda yazarın kalbine en yakın bulduğu eseri olduğu söyleniyor. İlk yayınlanışının üzerinden yaklaşık 70 yıl geçmiş olan bu roman, bizim şu an içinde bulunduğumuz tüketim merkezli ve totaliter rejimler etkisindeki toplumlarımızın belki de çoktan geçtiği birçok eşiği bilimkurgusal bir atmosferle bir gelecek senaryosunun içinde sunuyor. Bradbury'yi bu romanı yazmaya iten sebeplerin pek de hayali olmadığını belirtmek gerekir. Zamanla gelişen görüntü teknolojileri ve en nihayetinde her eve televizyon girmesiyle birlikte birçok toplu aktiviteyle birlikte okuma hobisinin ve ihtiyacının da yerini büyük oranda televizyona bırakması yazarı hayli endişelendirmiş ve geleceği kendi bakış açısından daha da karanlık görerek kitapların yakıldığı bir distopya üretmiştir. Bu distopik gelecekte konumlanan kurgunun bence en iyi yanlarından biri yazıldığı dönemden tamamen kopuk olmayan, yalnızca değişerek gelecek versiyonuna evrilmiş elementler içermesidir. Bunlardan en göze çarpanı ise baş karakterimiz Guy Montag'ın mesleği olan itfaiyecilik. Bu meslek süregelmis fakat işlevi bir nebze değişmiş olarak karşımıza çıkıyor. Otoriteler kitapları tehlikeli ve gereksiz bularak yakılmasını talep ediyorlar ve itfaiyeciler de kitapları ve içinde kitap bulunan binaları ateşe vermekle yükümlülür. Guy da işini düşünmeden ve tam bir görev bilinciyle yapıyor fakat daha sonra yeni tanıştığı komşusu Clarissa sayesinde kitaplara ve işine olan bakış açısı değişiyor.

BİLİMKURGU KLASİKLERİ

RAY BRADBURY
FAHRENHEIT 451

Bu noktada Guy'ın eşi suç ortağı olmuyor ve roman ihanet, alt üst ilişkileri, komşuluk ilişkileri ve direniş öğeleriyle de zenginleşiyor. Birçok bilimkurgu eserinde olduğu üzere göze çarpan şey biçem değil içerik fakat birçok başarılı esere imza atmış Bradbury'nin kaleminin de zayıf olduğu söylenemez.

Fahrenheit 451 bugün dahi eleştirmenleri ve okuyucuları ikiye bölmeye devam etmektedir. Bazı çoğunluklar yazarın sıra dışı hayal gücünün donattığı bu eserin eşsiz olduğunu söylerken bazıları da bütün arkaplanı ve öğeleri ödünç alan Bradbury'nin kötü bir anlatıyla onları bozduğunu iddia etmektedir. Bu noktada T.S Eliot'un değişip gelişerek birçok alana uyarlanmış sözlerini hatırlamak gerekir: "Olgunlaşmamış şairler taklit eder, olgun şairler ise çalar." Eliot, hırsızın elindeki işe farklı ve olumlu bir şey ekleyerek bir üst seviyeye çıkarmış olmasının önemli olduğunu savunmaktadır. Özellikle edebiyatta birçok yazar başka eser ve yazarlardan esinlenerek ve hatta onların öğelerini, karakterlerini kendi kurguları içinde konumlandırıp biçimlendirerek yeni ve çok ses getiren anlatılara imza atmıştır. Binlerce yıldır bir şekilde hikayeler anlatılmış bu dünyada bu hikayelerin birbirini etkilemesi birbirinden köken alması kaçınılmazdır. Bradbury'nin bu romanı yazmasındaki sebeplerin hayali olmadığını söylemiştik ama korkularının bir miktar abartılı ve yersiz olduğunu söylemek de yanlış olmaz. İnsanların tektipleştirilmeye çalışılması pek tabii korkunç ve distopiktir ama değişim her zaman süregelir. Teknolojinin gelişmesi, hayatlarımızın olumlu olumsuz birçok yönde ve bağlamda değişmesi doğal süreçlerin bir parçasıdır. İnsanlar elektronik de olsa bir şekilde ve hatta çok daha efektif ve verimli bir biçimde bilgiye ulaşmaya devam etmektedir. Bradbury'nin tüm korkularının halde çıkmış olduğu bir gelecekte yaşıyor olsaydık dahi her zaman bir Clarissa en azından bir kişiyi kurtarır, o bir kişiler de başka kişiler. Doğasında keşfetmek ve merak olan insan biraz da ateşle oynamak her zaman öykü anlatmanın, bilginin peşine düşmenin bir yolunu bulacaktır. Rahat uyu Ray Bradbury.

RAY BRADBURY

Ray Bradbury, defalarca sinemaya ve tiyatroya aktarılmış olan ünlü kara-ütopya romanı Fahrenheit 451 ile ünlü olan Amerika'lı bilimkurgu, fantezi ve korku yazarıdır. Something Wicked This Way Comes, Fahrenheit 451 gibi romanları ile tanınsa da Bradbury çağımızın en üretken yazarlarından birisidir; 50'nin üzerinde antolojide öyküleri yayınlanmış, 20'den fazla tiyatro oyunu, onlarca çocuk edebiyatı, kurgu-dışı hikaye ve t.v. senaryosu kaleme almış olan yazar, 400'ün üzerinde kısa roman ve kısa öykünün kapağına adını yazmıştır.

Yazan: Elif Çetin

FOUNDATION

UZUN BİR SÜREDİR GAME OF THRONES'un VELİAHTINI ARIYORUZ.
ISAAC ASIMOV'un TARİHİN EN İYİ BİLİM KURGU SERİLERİNDEN BİRİ OLARAK
KABUL EDİLEN FOUNDATION SERİSİ, THRONES'un YARATTIĞI BOŞLUĞU DOLDURMAYA ADAY.

BU YAZIDA FOUNDATION NEDEN BU UNVANA ADAY,
ONU ve HEYECANIMIZI AÇIKLAMAYA ÇALIŞACAĞIZ.

F

oundation, bilim kurgu dünyasının babası olan Isaac Asimov'un teoloji ve metafizik barındırmayan, fizik-i dünyanın gerçeklerini akılcı bir görüşle süslediği, hayal gücü hakkını uzaya açmaktan yana kullandığı ve Roma'nın merkezi imparatorluk sistemini benimseyerek yarattığı 8 kitaplı bir şaheserdir. Bu seri Apple TV+ aracılığı ile ekranlara taşıyor. 2018 yılında dizisinin geleceği duyurulan bilim kurgu tarihinin en önemli serilerinden biri olarak görülen kitap uyarlamasının geçtiğimiz günlerde ilk tanıtımı nihayet yayınlandı. Game of Thrones uzun yıllar boyunca en popüler dizi olarak hüküm sürmüştü, bu yazıda Game of Thrones'un veliahtının neden The Foundation olduğunu anlatmaya çalışacağım.

Kronolojik anlamda Star Trek'e taş çıkaran bir zorluğu olan serinin ilk sezonu yayım sırasına göre ilk, kronolojik sıraya göreyse üçüncü kitabı olan Foundation'ı ekrana uyarlıyor. Dünyada gerçekleşen her olayın bilimsel yasalarla belirlenmiş olduğunu ve bu belirlenmiş olayların gerçekleşmelerinin zorunlu olduğu anlayışını öne süren Asimov, kitabında bir nevi bu anlayış ile özgür iradenin savaşını süslü, anlaşılması zor ve akademik bir üslup yerine oldukça sade ve epik bir dille anlatıyor.

Konu aşağı yukarı şöyle: Evreni ve sonsuz gezegenleri anarşi rejimi ile bir arada tutmaya çalışan Galaktik İmparatorluk'un bu anlayışının inceden inceye bir çöküş içinde olduğunu fark eden Doktor Hari Seldon aslında Asimov'un kitaptaki hali. Asimov gibi her olayın nedenini bilime dayandıran ve matematikçi olan Seldon bu çöküşü ve kıyameti doğru ve pragmatik kararlar alarak en aza indirmek ve olabildiğince geç gelmesi amacı güderek devletten gizli bir örgüt kuruyor. Örgüte de aklı başında olan binlerce kişiyi alıyor ve bu kişilere sahip olduğu "çöküş" fikrini aşılayarak İmparatorluk ömrünü uzatmayı amaçlıyor. Tabii bu kadar fazla kişinin bir örgüte üye olması devletin gözünden kaçmıyor ve terörist olarak yargılanıyor, mahkemeye çıkarılıyor.

Seldon'un tamamen bilimi kullanarak varmış olduğu "İmparatorluğun çöküş içinde olduğu" hipotezini mahkemedeki herkese halkın en altındaki

bireye anlatır gibi açıklamasıyla Seldon'a vurulan terörist damgası yerini devrimciye bırakıyor. Mahkeme kararıyla kendisine verilen idam cezası kaldırılarak sürgün cezasına dönüştürülüyor. Aslında amaçladığı duruma kavuşuyor. Devletten gizli iş yapmak zorunda değil artık. Yanına en iyi yandaşlarını ve Gaal'i alarak bu çöküşü durdurma izni verilse de bu izni verenler Seldon'un bu fikrine asla inanmıyor, duruşmada da dalga geçiyordu. Sürgüne yollamalarındaki amaç tamamen "bizden uzak olsun da" gayesiydi. Seldon'un bu duruşmada espritüel ve hazır cevap oluşunu ve kolayca halkın sevgisini kazanan lider vasıfı biri olduğunu anlayabiliyoruz. Dizideki karakter tanımı bakalım bu durumu destekleyecek mi. Mahkeme sahnesi varsa şayet dizide bir bölümün tamamını kapsayabilir ve en güzel bölüme aday olur.

Peki Seldon bu örgütü neden kurdu ve mahkeme kendisine işini tamamlamasını neden izin verdi? Arkasında durduğu anlayış ne?

$$\frac{dp}{dt} = \rho$$

$$F = \frac{dp}{dt}$$

$$F = ma$$

Seldon'un arkasında durduğu anlayış "psikotarih" dediği, geleceğin önceden tahmin edilebilir olduğu anlayışı. Bu konunun aydınlatılması için bir ülkeyi ele alalım. Ülkedeki her bir bireyin ne yapacağını önceden kestirmek oldukça güçtür lakin halk vermiş olduğu kararlarla ülkesinin kaderini belirleyebilir. Özelden genele olan bu kavram ile bireyin ne yaptığını önceden kestirmek güç olsa da bir ülkenin gelecekte neler yaşayabileceğini bireyler vasıtasıyla hesaplayabiliriz. Bu da ülkenin temelini toprağın değil içinde yaşayan halkın oluşturduğunu işaret ediyor. Tabii bu gelecek hesabının fütüristik akımıyla bir ilgisi kesinlikle yok. Fütüristik, hayali ve sezgiye dayalı bir kavram. Bu hesaplama Seldon' göre oldukça realist ve kendisine göre milyonlarca gezegeni tek bir merkez sonsuza kadar asla yönetemez. Bu nedenle bu İmparatorluk ilerleyen yıllarda çökecek ve "yalancı güneş" yerini kara bulutlara bırakacak.

Seldon'un amacı bu kara bulutları engellemek değil çünkü o kara bulutların engellenmesi artık imkansızdır. Asıl amaç bu olayın geliş süresini uzatmak ve alınan kararları bilim ve psikotarih ışığında alarak uzunca yıllar ötelemek. Bu süre yüzyıllar boyu da sürebilir milyon yıllar da. Yapılan her hata ve alınan her yanlış karar çöküşü hızlandırırken, her yapıcı karar ise uzatıyordu. Buradaki metafor zamanın aslında vermiş olduğunuz kararlardan ibaret olduğu. Seldon'un binlerce kişiyi bu derneğe kazandırması da gelecek nesillere bu engellenemeyen durumun aktarılmasıdır. Bilgiler tek kullanımlık değildir ve biriktirebilir. Bu dernek sayesinde bilginin kümülatif

özellikle oluşu kullanılacak ve "Galaktik Ansiklopedi" oluşturacak. Böylelikle her yeni nesil Seldon zihniyetli doğacak ve bu felakete seyirci kalmayacak. Kitabın odaklandığı konu da bu; geleceği engellemek ve gelecek nesle kılavuzluk etmek, lakin Seldon da olsanız bu evrenin sürprizlerine hazırlıksız yakalanacaksınız ve hesaplarınız asla evdekine uymayacak. Dizinin tamamen bu konuya odaklanacağı konusunda dedikodular var. Bakalım bu ütopyayı hangi konuları ele alarak çöktüğe zorlayacaklar ve Seldon nasıl bir yol izleyip bu çöktüşten İmparatorluğu kurtarmaya çalışacak. Oldukça derin ve felsefik konuşmalar bizleri bekliyor ve hepsi bir bilmece gibi zorlu olacak.

Temmenimiz Seldon'un İmparatorluk ile olan bu "gelecek ve çöktüş" savaşını bizlere savaş meydanında olduğumuzu değil de satranç tahtasında olduğumuzu hissettirerek yansıtmaları. Böylesine mükemmel bir konuyu ele alış şeklinin fragmana baktığımız vakit oldukça karanlık olması oldukça şaşırttı beni. Çünkü kitaplardaki evren, pembe bulutların üstünde tren yolculuğu yapılan bir evrendi aslında. Star Wars serisindeki Lando'nun Darth Vader ile anlaşıp Han Solo ve Luke Skywalker'a pusu kurduğu "Cloud City" gibi bir yer beklerken Yoda'nın evi gibi iç karartıcı bir yer gördük. Bir diğer şaşırtıcı konu ise Gaal karakteri. Gaal karakteri kitapta ilk tanıyacağınız karakter ve erkek bir karakter fakat Apple kendisini bir kadın olarak yansıtmış. Bu tür değişimleri ele alırsak kitaba göre oldukça farklı bir yapım bizleri bekliyor olacak. Gaal'ın aksine Jared Harris'i Seldon olarak kim düşündüyse ellerinden öpülmesi gerekiyor. Adam gerçekten bu karakteri canlandırmak için doğmuş. Tam olarak "Subsra- Enzim" ilişkisi. Böylesine orijinal bir fikri küçük çocuğa dahi versek güzel bir iş çıkartır düşüncesindeyim bu nedenle isterlerse ağaç yapsınlar Seldon'u umurumuzda değil. Güzel bir şeyin gelmemesini düşünemiyorum bile. Apple TV+'ın sahip olduğu ilgisizlik bu proje ile son bulacak gibi. Hayal kırıklığı yaşamayacağız

inancı ile bir yıl boyunca takip ettim tüm çekim ve oyuncu kadrosu haberlerini. Oyuncular içinde oldukları projeden memnun ve en önemlisi yönetmen büyük bir Asimov hayranı. Asimov'u anlamayan, okumayan birine çekirtmeleri de saçma olurdu zaten. Yıllardır tüm dizi ve filmleri elimden geldiğince takip eden birisi olarak şüphesiz en merak ettiğim yapım olacak Foundation.

Asimov'un bu hikayesinde ortaya koyduğu fikir, daha gerçek uzaydaki canlılığın olmaması. Kitabı yazdığı 20li yaşlarında Amerika daha Ay'a ayak basmamıştı. Kitabı okuduğunuz vakit istemeden de olsa kendisini fark ettiren kısa kısa hikayeler tadı vermesi de kitabın ilk önce kısa hikaye olarak çıkarılmasından kaynaklı. Aynı The Witcher kitapları gibi. Hikayedeki evrenin mükemmel tasvir edilişi yapımcıların ilgisini çekiyor ve kitap üç bölüm olarak basılıyor. 50li yıllardan günümüze mükemmelliğini ve orijinalliğini yitirmeden gelen bu fikir dilimize ilk önce "İmparatorluk" olarak çevrilse de İthaki Yayınları tarafından "Vakıf" olarak yeniden çevrildi. Okuma sırasına göre de "Vakıf", "Vakıf ve İmparatorluk" ve "İkinci Vakıf" şeklinde de yayınlandı.

Kuşkusuz kitapların verdiği hazzı ve keyfi diziler ve filmler veremez. Bu nedenle genelin aksine içinde şiddet kavga ile gürlütlü olmadan sadece fikirlerin ve aklın ön planda olduğu bir anlayışla Asimov'un Galaktik İmparatorluğunu yıkımdan kurtarmanın tek yolunu ona meydan okumak olduğunu keşfeden bir sürgün grubunun hikayesini size tavsiyem hazır bir yılınız varken diziyi beklemeden kitap aracılığı ile okumanız.

Yazan: Barış Baran Bahadır

DCEU'yu "TOPARLAYACAK" SAPASAĞLAM 4 FİLM

Ortada iyi kötü bir evren mevcut, bu evrenin içinde belli başlı karakterler de var, ancak ortada gerekli filmler yok.

Aslına bakarsanız birkaç yıl öncesine göre DC Sinematik Evreni yükselişte ve işler gayet düzenli gibi gidiyor. Evrenin başında belli bir planı olan ve ne yapıp ne yapmaması gerektiği hakkında ciddi anlamda fikri olan biri var. Bu kişi Walter Hamada.

Bu abi sinematik evrenin başına geçtiğinde Suicide Squad 2, Joker solo filmi, Harley Quinn solo filmi, Joker ve Harley Quinn ortak filmi, Nightwing, Deathstroke, Deadshot solo filmleri gibi filmler yapım aşamasındaydı. Önce bunlar çöpe atıldı, Harley Quinn filmi yerine Birds of Prey filmine karar verildi. Suicide Squad 2 yerine bir nevi reboot olan The Suicide Squad düşünüldü, Joker, Nightwing, Deathstroke ve Deadshot filmleri iptal edildi. Walter Hamada ortak bir sinematik evren hikayesi anlatmaktansa, solo filmlere ağırlık vermek istedi ve Justice League devam filmlerini de rafa kaldırarak karakterlerin arasını iyice açtı. Buna saygı duyanım, en azından bir planı var ve neyi yapmak istediğini biliyor. En kötü plan bile plansızlıktan iyidir.

Walter Hamada'nın bu planı aslında iyi bir şey. DC Sinematik Evreni Zack Snyder'ın planından vazgeçilmesiyle, Ben Affleck meseleleriyle, Suicide Squad'ın ve Justice League'in başarısızlıklarıyla çok

karıştı. Batman filminde Ben Affleck olacak mı, Man of Steel 2 çıkacak mı, The Flash ve Yeşil Fener filmleri ne durumda falan evrenin geleceği çok belirsizdi. Ama son zamanlarda Aquaman'ın başarısıyla, Ben Affleck'in kesin olarak ayrılmasıyla, Suicide Squad ve Justice League devam filmlerinin rafa kaldırılmasıyla ortalık toparlanmaya başladı. DC Sinematik Evreni yükselişte ama bence yanlış filmlerle yükselişte. Superman varken bırakın Birds of Prey'i, Shazam'e bile film çıkarmak ne kadar doğru kararlar ben emin değilim. Walter Hamada'nın Justice League filmlerinden şimdilik uzak durmasını doğru buluyorum ama solo filmlere ağırlık verilecekse bence kesinlikle Justice League karakterlerine ağırlık verilmeli. Öncelikle elinizdeki en büyük 3 karakterin yani Batman'ın, Superman'ın ve Wonder Woman'ın ayakları yere basan sağlam filmleri olmalı ve birbirleriyle bağlantılı olmasalar bile evrenin merkezinde bu filmler yer almalı. En çok filmde yer alan karakter Harley Quinn olmamalı mesela.

Evrenin durumu şu an fena değil. Ben beğenmesem de Shazam filmiyle evrene yeni bir hava ve ton geldi, konu buradan Superman'ın de yer aldığı ve Black Adam ile kapışıkları bir solo filmine kayabilir. Birds of Prey tabii ki evreni ileri taşıyan bir film değildi ama izlemesi çok keyifliydi. Doğru beklentiyle gayet tatmin ediciydi. Bu kadar eleştiri çok gereksiz geliyor bana. Peki DCEU'yu ileri taşıyacak filmler neler? Bu yazıda bunun cevabını arıyoruz.

Superman, The Flash, Shazam, Doctor Fate ve Justice League. Eğer amaç Justice League 2'ye kadar evreni toplamaksa, bu Justice League karakterleriyle yapılmalı. Tekrar ediyorum, Harley Quinn ile değil.

Wonder Woman, Aquaman ve Shazam. Elimizde 3 tane sağlam serimiz var. Birds of Prey ve Suicide Squad'ı olaya dahil etmiyorum çünkü evren için önem taşıyan filmler değiller. Bu üçlüye mutlaka ve mutlaka Superman de eklenmeli. Böylece en büyük üç karakterin ikisini sağlama almış olursun. Batman'ın durumu ise biraz karışık çünkü Matt Reeves'in hazırladığı filmler DCEU'ya dahil değil ve Affleck rolü bıraktığı için DCEU'da bir Batman izlemeyeceğiz şimdilik. Ancak The Flash filmi bütün bu durumu değiştirip evrene yeni bir Batman kazandırabilir. Öncelikle filmin konusu Flashpoint olacak ve Michael Keaton'ı Bruce Wayne rolünde tekrar izleyeceğiz. Hatta başka DCEU filmlerinde de yer alacağı söyleniyor. Batman açığını kapatmak için bu bir yol, diğer yol ise The Flash'ın sonunda Robert Pattinson'ın Batman olarak gelmesi ama bu Matt Reeves'in planlarına ters geldiği için çok düşük bir ihtimal. The Flash'ın üzerine HBO Max için hazırlanan Yeşil Fener dizisini de evrene dahil ettin mi iş tamamdır. Doctor Fate'de saydım ama o biraz işin ekstrası. Evrenin mistik kısmını keşfetmek için acayip uygun bir karakter. Doğru kullanıldığı takdirde evrene çok şey katabilir.

Kağıt üstünde bakınca DC'nin solo filmleri Marvel'a göre daha avantajlı aslında. Çünkü Marvel solo filmlerinde, özellikle 2. Faz döneminde filmler aynı zamanda aynı mekanda geçiyordu. DC'nin avantajı solo filmlerin farklı zaman dilimlerine ve dünyanın farklı bölgelerine dağılmış olması. Wonder Woman filmleri dünya savaşı döneminde, Shazam filmleri başka ülkede, Aquaman filmleri Atlantist'e, Yeşil Fener dizisi uzayda, Superman ve The Flash filmleri günümüzde geçiyor. Yani aynı evrende geçen solo filmlerin durumu karakter hikayelerini anlatmak için çok uygun aslında.

Bence kesinlikle Justice League üyesi olmayan her karakterden kısa vadede uzak durulmalı. Superman'ı, Wonder Woman'ı, Aquaman'ı, Flash'ı ve Yeşil Fener'i garantiye alın, Shazam, Doctor Fate, Black Adam, Birds of Prey ve Suicide Squad daha ekstra olsun. Zamanında Marvel da böyle yapmıştı. Önce Hulk, Iron Man, Captain America ve Thor'un filmleri çıktı. Bunların üzerine Avengers yaptılar. Sonra yine solo filmler, sonra yine Avengers yaptılar. Böyle de devam ediyorlar.

Şimdi böyle deyince DC de Marvel'ın formülünü uygulaması demiş gibi oluyor ama tam öyle değil. Marvel'ın yaptığı şey ellerindeki en büyük ve en önemli karakterleri kullanmaktı. Warner Bros'un da DC ile böyle yapması gerekiyor. Bir takımın en iyi oyuncusunu yedek bırakması gibi bir şey bu. Justice League filmi yapmak zorunluluk değil bu planda, ama bence film kalitelerinin ve hasılatların artması isteniyorsa ellerindeki en büyük ve en önemli karakterleri kullanmak bir zorunluluk. Superman varken Harley Quinn'ı, Yeşil Fener varken Deathstroke'u, The Flash varken Suicide Squad'ı kaç kişi izlemek istiyor gerçekten? DC Sinematik Evreni Justice League filmlerinden uzak durarak doğru yolda ama yanlış karakterlere film yapıyorlar.

SPOILER'SIZ - DA 5 BLOODS - İNCELEMESİ

★★★★★

Da 5 Bloods, bir Spike Lee filmi ve her Spike Lee filminde olduğu gibi ortada cesur, çarpıcı ve farklı bir iş var. Film, Vietnam'daki savaş sırasında bir hazine bulup, hazineyi saklayıp, savaş bitince Vietnam'a geri dönüp hazineyi bulmaya çalışan bir grup Amerikan askerini anlatıyor.

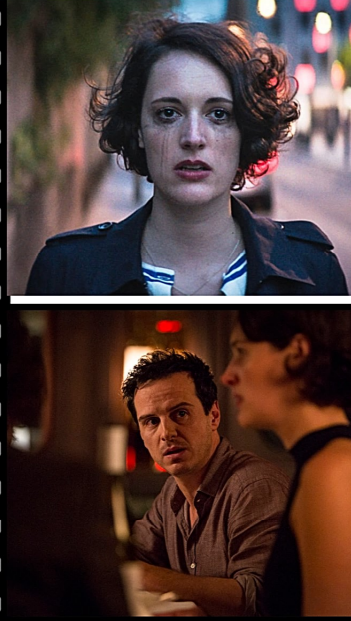
Filmin belki de en önemli özelliği Vietnam savaşındaki afroamerikan askerlere odaklanan yegane film olması. Çünkü zamanında afroamerikanlar ABD nüfusunun %10'una denk geliyordu ancak savaşta ordunun %30'luk bir kısmını oluşturuyorlardı. Ön hatlarda savaşınıp piyon gibi kullanılıyorlardı ve hem bu savaşta hem de önceki savaşlarda hak ettikleri haklar hükümet tarafından verilmiyordu. Spike Lee, Da 5 Bloods ile "siyah deneyimini" anlatan bir film yapmak istemiş, daha fazlası değil.

Film de bu amaca fazlasıyla hizmet ediyor. Savaşın pek bilinmeyen gerçek kahramanlarını onurlandırarak, askerlerin başlarından neler geçtiğini hiç çekinmeden anlatarak ve Vietnam Savaşı'nı anlatırken günümüzde ABD'de yaşanan olaylara çarpıcı mesajlar göndererek Spike Lee ortaya tam da kendisinden beklenen bir film koyuyor. Eğer Spike Lee sinemasına hakimseniz film tam olarak beklentilerinizi karşılayacak türde.

Da 5 Bloods herhalde Netflix'in yatırım yaptığı en iyi işlerden biri. Boş aksiyon filmleri ve yüzeysel dizilerle dolu bir kütüphanede Da 5 Bloods güneş gibi parlıyor. Filmde kullanılan müziklerin harikaliğine da değinmeden geçemeyeceğim.

THE BOYS

Süper kahramanlar çizgi romanlarda, dizilerde ve filmlerde her zaman iyilikten başka bir şey düşünmeyen, kendi canlarını insanlar için sürekli yoksayan hatta süper kahraman kimlikleri yüzünden gerçek hayatlarını doğru düzgün yaşayamayan insanlar olarak tanıtıldı bize. Aynı isimli çizgi romandan uyarlanan The Boys ise yıllardır bildiklerimizden çok daha farklı süper kahramanlar oluşan bir dünyada geçiyor. Şan ve şöhret peşinde olan, dışarıya çizdikleri imajla gerçek yüzleri çok farklı, ahlaksız, sapık ve yozlaşmış "süper kahramanlar" burada karşımızda. Justice League ekibine benzer özellikler gösteren yedi kahramandan oluşan Seven isimli süper kahraman grubunun dünya çapında bir şirketin çalışanları olduğu ve süper güce sahip herkesin Seven'in bir parçası olmak için yanıp tutuştuğu, seçmelere katıldığı, olumlu imaj çizmeye çalıştığı bir hikaye var ortada. Bu yozlaşmış süper kahramanların karşındaysa, Karl Urban'ın hayat verdiği Butcher karakterinin liderliğinde, onların gerçek yüzünü geçmişte görmüş herhangi bir gücü olmayan birkaç kişi toplanıyor ve süper kahramanlara bir nevi savaş açıyorlar. Alışılmışın çok ama çok dışındaki bu süper kahraman hikayesi sekiz sezonluk ilk bölümüyle sizleri bekliyor. İkinci sezonsa Eylül ayında Prime Video'da olacak.

FLEABAG

BBC Three ile Amazon'un yapımcılığını beraber üstlendiği Birleşik Krallık çıkışlı Fleabag'i komedi-drama veya trajikomik kelimeleriyle tanımlamak mümkün. Phoebe Waller-Bridge'in canlandığı, adını bilmediğimiz fakat Fleabag (aşâğılık/pislik) dediğimiz ana karakterin etrafında şekillenen dizi 2019 Emmy Ödülleri'nde tamı tamına 11 kategoride aday gösterildi ve bunların 6 tanesini kazanarak törene damgasını vurdu. Dizinin konusu birkaç ay önce kendisine en yakın hissettiği insan olan en yakın arkadaşını kaybeden Fleabag'in hayatına devam etmeye çalışırken yaşadıkları. Ailesiyle olan sıkıntıları, erkeklerle düzgün bir ilişki yürütememesi ve en yakın arkadaşının özlemiyse yaşayan, mutsuz ve kafası karışık bir ana karakter kendisi. Dizinin en güzel ve pek alışık olmadığımız yanlarından birisi ana karakterin dördüncü duvarı yıkp zaman zaman kameraya bakarak seyirciyle konuşması. Dizi altı bölümlük iki sezondan oluşurken bu iki sezon da Rotten Tomatoes'ta %100 reytinge sahip. Fleabag kesinlikle şans verilmeyi hak edenlerden. Zaten şans verince bitirmesi de pek uzun sürmüyor.

İZLEMENİZ GEREKEN AMAZON PRIME DİZİLERİ - BÖLÜM BİR -

HUNTERS

1977'de babaannesine New York'ta yaşayan Jonah babaannesinin öldürülmesiyle beraber kendisini bambaşka bir dünyada buluyor. 2. Dünya Savaşı sonrası ABD'ye çok fazla Nazi'nin kaçtığını ve NASA ve Savunma Bakanlığı gibi kurumların üst mevkilerinde çalıştığını öğrenen Jonah, babaannesinin eski aşkıyla beraber kurduğu ekibi buluyor. Savaş sonrası ABD'ye gelen Nazileri avlamayı kendisine misyon edinmiş bu gruba babaannesinin intikamını almak için dahil olmak isteyen Jonah'ın bu işlerin pek de kolay olmadığını anlamasıysa çok da vakit almıyor. Onlar Nazi avlamaya devam ederken, Naziler ise 30 yıl sonra Amerika'da başka bir planı hayata geçirmenin peşindeler. Dördüncü Reich. Hunters, Al Pacino gibi bir efsaneyi ekibiyle Nazi avlarken izlemenizi sağlarken How I Met Your Mother'ın Ted Mosby'si Josh Radnor ve zamanında Percy Jackson'ı oynamış Logan Lerman gibi isimler de Hunters bünyesinde yer alıyor. Dizinin en iyi yaptığı işlerden birisi de savaş sırasında Nazilerin Yahudilere yaptığı zulmü yansıtmaya şekli. Bu sahneler tüylerinizi diken diken etmeye rahatlıkla yeterken, Nazilerden de çok daha fazla nefret etmenize sebep oluyor.

UPLOAD

The Office, Parks Recreation ve son olarak da geçtiğimiz aylarda çıkan Space Force'un yaratıcısı Greg Daniels'ın Amazon Prime için hazırladığı Upload son dönemlerin popüler dizilerinden The Good Place'e benzer bir hikayeye sahip diyebiliriz. Dizi 2033 yılında insanların bilinçlerinin onların da rızasıyla öldükten sonra sanal gerçekliğe yüklenebileceği bir dünyada geçiyor. Parası olanlar sınırsız veri kullanımı ile adeta bir sanal cennet gibi bu gerçekliğin tüm imkanlarından faydalanırken buna durumu yetmeyenlerse ayda sadece 2 GB veri kullanma hakkına sahip. Bu da bir nevi sanal gerçeklikte hapis kalma anlamına geliyor. İnsanların yine de bilinçlerini oraya yüklemesinin sebebiyse bir gün bilinçlerinin tekrar indirilebileceği umudu. Teknolojinin bilinçleri indirip dünyada tasarlanmış bedenlere geri yüklenecek duruma gelmesini bekliyorlar. Bizse dizide Robie Amell'in canlandığı Nathan karakterinin ölümünü, sanal gerçekliğe yüklenişini ve de orada ona yardımcı olan "melek" ile yakınlaşmasını izliyoruz. Dizi her ne kadar romantik komedi ve bilim kurgu tadında ilerlese de ilerleyen bölümlerde "Nathan nasıl öldü?" sorusunun bir türlü çözülmemesi işleri biraz da polisiyeye sürüklüyor.

MICHAEL KEATON, BATMAN ROLÜYLE THE FLASH FİLMİNDE!

Ayın en bomba haberi bu herhalde, Tim Burton'un Batman filmlerinde başrolde izlediğimiz Michael Keaton, The Flash filminde tekrar aynı rolle yer alacak. Aslında bu haberin birkaç gün öncesinde Jeffrey Dean Morgan'ın Thomas Wayne rolüyle filmde yer alacağı söyleniyordu ancak daha sonra bu haber yalanlandı. Söylenene göre The Flash

filminden Thomas Wayne uzun zaman önce çıkarılmış ve yönetmen Andy Muschietti farklı bir Flashpoint hikayesi anlatmak istiyormuş. Barry yine annesini kurtarmak için geçmişe gidecek ama bu sefer Batfleck'ten de yaşlı bir Batman bulacak. Michael Keaton aynı zamanda farklı DCEU filmlerinde de yer alacak ve mentor rolünde olacak.

SNYDER CUT'tan FIŞEK GİBİ TANITIM!

2020'nin en güzel gelişmelerinden biri Justice League'in Zack Snyder versiyonuna kavuşmasıydı. Malumunuz. 2021'i beklemeye koyulmuşken hiç beklemedik bir anda Zack Snyder'dan ilk tanıtım fragmanı geldi. Fragmanda kısaca Diana, Lex Luthor'un arkaplandaki sözleri eşliğinde Darkseid'in varlığını öğreniyor.

Zack Snyder'in bunu "Justice League'den ilk fragman" diye paylaşmış sinemada izlediğimiz şeyi tamamen hiçe sayması ayrıca hoşuma gitti. Filmde neler olacağını az çok biliyoruz ancak şu kısacık video bile heyecanlandırmaya yetti. Filmden ilk tam fragman 22 Ağustos'taki DC Fandome etkinliğinde yayınlanacak.

ARANAN KAN GELDİ: SPIDER-MAN: MILES MORALES!

Geçtiğimiz ay yapılan P55 lansmanından benim en coştüğum haber çok sevilen Spider-Man oyununun Miles Morales ile devam edeceği oldu. Oyun bir DLC veya expansion değil. Spider-Man PS4'ten ayrı bir oyun olacak ama tabii ki aynı evrende yer alıyor. İlk oyunun bir yıl sonrasında başlayacak ve merkezde Miles yer alacak ancak Spider-Man'ın hikayesinin yarısı uzunluğunda olacak. Aslında tam yerinde bir oyun çünkü yeni Spider-Man oyununda Miles'in Spider-Man olarak tecrübe kazanmasını beklemeden doğrudan aksiyona dalacağız. İlk oyunun sonunda Green Goblin esintileri de gelmişti. Spider-Man'ın meşhur baş kötü galerisinden farklı farklı karakterlerle hem Peter hem de Miles ile savaşmak çok eğlenceli olacak.

YENİ SUICIDE SQUAD OYUNU MU YOLDA?

Suicide Squad'dan önce çoğu oyunseverin beklediği tek bir oyun var. Hayır Cyberpunk 2077 değil, başka bir tane daha. Yeni Batman oyunu tabii ki. WB Montreal'in yeni Batman oyununun Court of Owls hikayesini merkeze taşıyacağını biliyoruz ancak daha ortada oyuncu dair bir şey yok. Bu sırada Rocksteady'den yeni bir oyun haberi daha gündeme geldi. Stüdyonun Suicide Squad: Kill The Justice League isimli bir oyun hazırladığı ve bunu 22 Ağustos'taki DC Fandome'da duyuracağı söyleniyor. Aynı şekilde yeni Batman oyunundan da haberlerin 22 Ağustos'ta gelmesi bekleniyor.

KRISTEN STEWART, PRENSES DIANA'ya HAYAT VERECEK

Kristen Stewart, Jackie ve Neruda gibi biyografi filmleriyle tanınan Pablo Larraín'in yönetmenliğini yapacağı "Spencer" adlı filmde Birleşik Krallık'ın meşhur Prensesi Diana'yı canlandıracak. Film, Diana'nın Prens Charles'tan ayrılma kararı aldığı haftasonunu anlatacak. Senaryo Peaky Blinders'ın yaratıcısı Steven Knight'a emanet. Çekimler 2021'de.

JAMIE FOXX, MIKE TYSON ROLÜNDE

Jamie Foxx aslında 2014'ten beri Mike Tyson rolünde, tek sorun ortada çekilecek bir film olmamasıydı. Ta ki bugüne kadar. 52 yaşına gelen Foxx, daha adı bilinmeyen filmin stüdyo tarafından yeşil ışık aldığını onayladı, hatta bir süredir hazırlık aşamasında olacak ki fizikini ciddi anlamda geliştirmiş durumda. Aktörün söylediğine göre film Mike Tyson'ın en iyi ve en kötü günlerinin anlatıldığı bir macera olacak. Çoğu biyografi filmi gibi yani.

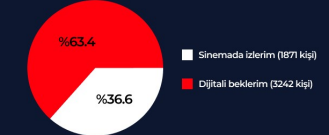

THE WITCHER'dan YENİ BİLGİLER

Pandemi sebebiyle yeni sezon çekimleri ertelenen The Witcher, 17 Ağustos'ta tekrar sete iniyor. Dizinin yapımcısı Lauren Schmidt'ten öğrendiğimiz yeni bilgiler de var. En önemli dizinin yeni sezonunun tek bir zaman çizgisinde olacağı. Ayrıca Kaer Morhen'e de konuk olup farklı Witcherlar ile de tanışacağız. Bunların başında Vesemir geliyor. Yeni sezonun merkezinde Geralt ve Ciri arasındaki bağın kuvvetlenmesi olacak.

TWITTER'da SORDUK :

Ülkemizde sinemalar açıldı ve TENET 17 Temmuz'da vizyona girdi diyelim, sinemaya gidip izler misiniz yoksa dijital versiyonun çıkmasını mı beklersiniz?

HUGH JACKMAN FERRARI FİLMİNİN BAŞROLÜ OLDU

Hugh Jackman, Ali ve Heat filmlerinin yönetmeni Michael Mann'ın yeni filminde Ferrari'nin meşhur kurucusu ve babası Enzo Ferrari'yi canlandıracak. Film 1957 yılını, Ferrari'nin iflasla yüzleştiği şirket için korkunç bir yılı konu alıyor ve Godfather havasında olacağı söyleniyor. Çekimler 2021'de başlayacak.

NOLAN'ın TENET'i ZAMANDA YOLCULUK FİLMİ DEĞİLMİŞ!

Başlık sanki Nolan daha önce böyle bir iddiada bulunmuş da yeni bir açıklama ile aksini söylemiş gibi oldu ancak filminden yeni fragman çıkana kadar büyük bir çoğunluk filmin zamanda yolculuk içerdiğini düşünüyordu. Nolan yeni açıklamasında TENET'in zamanda yolculuk içermediğini, zamanla farklı yollarla etkileşime geçtiğini söylüyor. Fragmanda da bundan "inversion", bizim dilimizde "evirtim" olarak bahsediliyor. Ayrıca film bir kez daha ertelenerek kendisine 12 Ağustos'ta yer buldu.

MARGOT ROBBIE, KARAYİP KORSANLARI KADROSUNDA!

Disney'in Karayip Korsanları serisine Johnny Depp olmadan sıfırdan başlayacağı uzun bir süredir bilinen bir şeydi, hatta Doctor Who ve Jumanji'den tanıdığımız Karen Gillan'ın adı geçiyordu ancak yeni filmin başrolü Margot Robbie'ye gitti. Robbie, bu filmde Birds of Prey'in senaristi Christina Hodson ile tekrar çalışacak. Margot Robbie'nin filmi reboot değil, yeni bir seri. Reboot üzerinde Ted Elliott ve Craig Mazin çalışıyor.

STARK EKSPRESİ

1 Haziran

Evan Peters bilinmeyen bir rolle WandaVision kadrosunda!

2 Haziran

Birleşik Krallık hükümetinin verdiği izinle The Batman çekimleri yakında kaldığı yerden devam edecek.

4 Haziran

WandaVision'a Temmuz ayında ek çekimler yapılacak.

6 Haziran

Rick and Morty sezon finali yaptı.

The Last of Us dizisinin birkaç bölümünü Chernobyl yönetmeni Johan Renck yönetecek.

8 Haziran

Hartley Sawyer, ırkçı ve cinsiyetçi paylaşımları sebebiyle The Flash dizisinden kovuldu.

13 Haziran

Wonder Woman 1984, 2 Ekim 2020'ye ertelendi.

TENET, 31 Temmuz 2020'ye ertelendi.

12 Haziran

David Fincher'ın Netflix için hazırladığı yeni filmi Mank, Ekim ayında çıkacak.

10 Haziran

Sinema salonları 1 Temmuz'dan itibaren yeniden açılıyor.

Obi-Wan Kenobi dizisi hâlen çekimlere hazır değil, senaryo üstündeki çalışmalar sürüyor.

9 Haziran

Daniel Radcliffe, J. K. Rowling'in transfobik sözleri sebebiyle Harry Potter hayranlarından özür diledi.

14 Haziran

AT&T, 4 milyar dolar karşılığında WB Games'i satmayı planlıyor.

The Witcher yeni sezonunda ilk sezonun aksine tek bir zaman çizgisi olacak.

15 Haziran

Jurassic World: Dominion çekimleri 6 Temmuz'da tekrar başlıyor.

16 Haziran

Zack Snyder, Batman v Superman'de gördüğümüz Robin kostümünün Dick Grayson'a ait olduğunu söyledi.

22 Ağustos'ta düzenlenecek ve 24 saat sürecektir olan DC Fandome'da çizgi romanlardan dizilere, filmlerden oyunlara kadar DC ile alakalı her konuda yeni duyurular yapılacak.

Avatar devam filmlerinin çekimleri Yeni Zelanda'da yeniden başladı.

21 Haziran

Jamie Foxx, yeni bir biyografi filminde Mike Tyson'ı canlandıracak.

20 Haziran

Hugh Jackman, Ferrari filminde Enzo Ferrari'yi canlandıracak.

19 Haziran

Aralık'ta vizyona girecek Dune'a Ağustos ayında tekrar çekimler yapılacak.

Stranger Things yeni sezonu 9 bölüm olacak.

Edgar Wright gerilim filmi The Chain'in yönetmenliğini yapacak.

Spider-Man: Miles Morales, ilk oyunun bir yıl sonrasında geçecek.

Cyberpunk 2077, 19 Kasım'a ertelendi.

18 Haziran

TENET'in kadrosunda Aaron Taylor-Johnson da yer alıyor.

17 Haziran

DC Fandome'a Zack Snyder da katılacak ve Snyder Cut'tan ilk fragman gelecek.

Jon Bernthal: "The Punisher rolünü bırakmaya hiç niyetim yok."

23 Haziran

Hunters ikinci sezon onayını aldı.

Lucifer altıncı sezonu ile final yapacak.

25 Haziran

Chiwetel Ejiofor, Doctor Strange in the Multiverse of Madness'ta yer alacağını doğruladı.

26 Haziran

TENET, 12 Ağustos'a ertelendi.

Ethan Hawke'in yeni filmi TESLA, 21 Ağustos'ta dijital olarak yayınlanacak.

The Boys yeni sezonunun ilk üç bölümü 4 Eylül'de, diğer beş bölüm haftalık olarak yayınlanacak.

27 Haziran

Margot Robbie, Disney'in yeni Karayip Korsanları filminin başrolü oldu!

Warner Bros, DCEU'da mentor rolünde yaşlı bir Batman ile yola devam etmek istiyor. Michael Keaton olmaması durumunda yedek planları var. Affleck kesin olarak dönmüyor.

30 Haziran

Mahershala Ali, HBO'nun yeni Unruly adlı dizisinde ilk siyahi ağır siklet boks şampiyonu Jack Johnson'ı canlandıracak.

Ozark 14 bölümlük dördüncü sezonu ile final yapacak.

WandaVision dokuz bölüm olacak.

29 Haziran

HBO, Emmy 2020'nin Drama ve Limited Series kategorilerinde Big Little Lies, Succession ve Watchmen'i aday gösterdi.

Cesur Yeni Dünya dizisi 15 Temmuz'da!

HER ŞEY BİR BİRİYLE BAĞLANTILI

*Telefonları bir kenara bırakın, dikkatinizi verin. İhtiyacınız olacak.
Netflix'in fenomen dizisi DARK, final sezonuyla yayında.*

Dark, Netflix'in en iyi dizisi. Narcos ve The Crown gibi sıkı rakipleri, Ozark ve Black Mirror gibi daha az sıkı rakipleri olsa da, bence kesinlikle Netflix çatısı altında çıkmış en iyi iş. Finaliyle de bunu kanıtlamış oldu. Bu sezona başlamadan önce en büyük korkum Lost veya Game of Thrones gibi finalde ellerine yüzlerine bulaştırmalarıydı ama korkulan olmadı. Belli ki dizinin başından beri planladıkları bir şekilde yaptılar finali.

Dizinin en etkileyici özelliği de bu zaten. Bütün hikayenin ilmek ilmek işlenmiş olması ve ekran süreleri çok olmasa bile bunu onlarca farklı karakteri hikayenin içinde sürekli aktif bir rolde tutarak yapması. Evet dizi Jonas, Martha ve Claudia'nın merkezinde olduğu bir hikayeyle şekilleniyor ama bütün yük bu karakterlerin üzerinde değil veya sahne ışıklarının tamamı onlara ait değil. Katharina, Ulrich, Hannah, Helga ve daha birçok karakter daima döngünün çok önemli ve kilit parçaları. Bu kadar karışık ve takip etmesi enerji

isteyen kompleksler kompleksi bir hikayeyi üç sezonda şiir gibi yazmak inanılmaz bir yazarlık örneği ve başarısı. Çok da önemli bir karakter gibi durmayan Bartosz bile aslında aile ağacı içinde kritik bir rolde çıktı.

Diziyi bu kadar keyifli ve ilgi çekici kılan şey de izleme deneyiminin adeta bir beyin ve hafıza jimnastiğine dönüşmesi. Bir sahneyi bile telefona bakarken kaçırsanız ipin ucunu kaçırma ihtimaliniz çok yüksek. Ben diziyi yeniym aslında. Final sezonu çıkmadan 1 ay önce başladım, bilerek başlamıyordum çünkü karışık bir dizi olduğunu bildiğim için üç sezonun da arasına boşluk koymadan kısa sürede bitirmek

Yazan: Bartu Çelebioğlu

istedim. O yüzden olaylara ve karakterlere aşına olduğum için üçüncü sezonu anlamak benim için biraz daha kolay oldu. Ama biraz kolay demem bile oldukça zordu. Final sezonunun belki de en büyük sıkıntısı bu, ilk iki sezona göre takip etmesi çok daha zor. Her sahne çok kritik, her sahnenin sezonun geneli için önemi çok büyük. Tek bir replik bile sonraki bölümleri anlamak için anahtar rolünde. Dark'ı bu kadar fenomen bir dizi haline

getiren şey zaman yolculuğu konulu bir hikaye işlerken, aktif şekilde zaman yolcuğu yapan birçok karakteri varken ve çoğu zaman aynı bölümün içinde birkaç zaman dilimini anlatırken hikayeyi ileri taşıyan gizemin etkisinin hiç azalmaması.

Dizinin hikayesi büyük bir gizem üzerine kurulu olsa da ve bizim diziyi gözümüzü kırpmadan takip etmemizi sağlayan en büyük etken bu gizem de olsa aslında birkaç şey hariç olayların gelişimi

BİLDİKLERİMİZ BİR DAMLA, BİLMEDİKLERİMİZSE OKYANUS.

o kadar da sürprizlerle dolu değil. Çünkü gelecekte gelen karakterler olaylardan haberleri olmayanlara söylüyor zaten neler olacağını. İlk sezondan beri orta yaşlı Jonas, yaşlı Claudia, Noah, Adam ve Eva'nın söyledikleriyle karakterleri manipüle edip döngüyü koruduklarını izliyoruz. Jonas'ın Adam, Martha'nın Eva olması, Charlotte ve Elizabeth'in birbirlerinin annesi ve kızı olmaları gibi sürprizler var arada sadece. Üç sezon boyunca Jonas'ın Adam olmama ve döngüyü kıрма çabasını izledik ancak bunu başarmasının bir yolu yoktu zaten. Son sezonda yaşanan olay olmasa Jonas'ın Adam olması kaçınılmazdı, çünkü Adam da zamanında Jonas her ne yaptıysa aynısını denemişti. Bunu bilerek izledik üç sezonu ve başarılı olamayacağını bile bile hikayenin ilginçliği ve çekiciliği hiç kaybolmadı. Örneğin dizinin ilk bölümünün açılış sahnesinde H. G. Tannhaus'u dinliyoruz:

"Zamanın doğrusal olduğuna güvenirim. Muntazam bir şekilde ebediyen ilerlediğini düşünürüz. Sonsuza dek. Ancak geçmiş, şu an ve gelecek arasındaki fark illüzyondan başka bir şey değildir. Dün, bugün ve yarın peşe gelmez. Sonsuz bir döngü halinde birbirlerine bağlıdır. Her şey birbirine bağlıdır."

Geçmiş, günümüz ve geleceğin aynı anda ilerlediği, geçmişin gelecekte etkilenebildiği ve aynı anda var olabildiklerini daha ilk bölümden vermişler dizide. Üç sezon boyunca da bunu izledik.

Final sezonu ile alakalı sıkıntım tamamen takip etmesi diğer sezonlara göre zor olması ve ikinci sezon kadar etkileyici olmaması. Ama bu yaptıkları olumsuz bir şey değil. Çünkü ikinci sezon olayların gelişimi, final sezonu ise sonuçlanması. İkinci sezonda çok daha fazla yeni şey öğrenirken, final sezonunda bu öğrendiğimiz şeylerin nasıl yaşandığına şahit olduk. Bu sezonla birlikte Noah ve Claudia'nın karakter hikayeleri favorim oldu herhalde. Dizide net bir kötü yok zaten, ilk iki sezon boyunca Adam'ı kötü göstermişlerdi ancak her bir karakter bir başkasını kurtarmanın peşinde. Dizinin en sevdiğim yanlarından biri de bu. Her şey birinin kendi çocuğunu kurtarmaya

çalışmasını anlatıyor. Dizinin çıkış noktası da bu, Ulrich ve Katharina Mikkeli, Mikkel Jonas'ı, Claudia Regina'yı, Noah Charlotte'yi kurtarma amacıyla. Dark, hikayenin itici gücü olarak sevgiyi seçip, bunu harika işleyen inanılmaz bir dizi gerçektir.

Aynı zamanda çözülmesi imkansız bir düğüme dönen bu hikaye, diziyi çok yakışır bir şekilde yaptı finalini. Şahsen yakın zamanda tanık olduğum rezalet Game of Thrones ve Star Wars finallerinden sonra Dark'ın finali acayip şekilde tatmin etti beni. Final bölümünün sonunda farklı bir şekilde de bitebileceğinin sinyalini vermişlerdi, spoiler vermeden "kaza sahnesi" yazayım izleyenler anlayacaktır. Ben öyle bitmesini tercih ederdim ama bu son dan da oldukça memnunum. Son olarak oyuncu seçimlerini övmeden geçemem. Karakterlerin geçmiş, günümüz ve gelecek versiyonlarının birbirlerine inanılmaz derecede benziyor oluşu dizinin en büyük artısı ve hikayeyi takip etmeyi de müthiş şekilde kolaylaştırıyor. İnanılmaz benzerlikler var. Winden'ın gizem dolu havasını, bölüm sonlarına eşlik eden müzikleri, muhteşem ötesi introsunu ve her bir karakterini çok özleyeceğim.

DÜNYANIN EN İYİ ANAHTARLARI?

LOCKE AND KEY İNCELEMESİ

Fantastik hikayelerin, sevenlerine büyük bir haz verdiği kaçınılmaz bir gerçek. Bu yazıyı okuyan neredeyse herkes fantastik hikayeleri severek okuyor ya da izliyordur. Ancak "fantastik", bir janra olarak oldukça geniş bir yer kaplıyor. Ve bu janra içinde başka birçok kategorileştirme yapabiliriz. Bunlardan bana en küçük geleni de "fantastik gerilim" odaklı hikayeler.

Locke and Key de tam olarak bu kategori altında bir hikaye. Bizzat Stephen King'in oğlu Joe Hill tarafından yazılmış olan bir çizgi roman aslında Locke and Key. Benim henüz okumadığım ama hikayeyi duyduktan sonra da okumaya can attığım bir çizgi roman haline geldi şu an. Ancak öncesinde dizisini izlemeyi uygun gördüm, ki burada konuşacağımız şey de dizisi olacak. Eğer bu konuda kararsız bir yapınız varsa önce çizgi romanını okuyup sonradan diziyi bir şans vermenizi tavsiye edeceğim ben size. Onun dışındaki seçenekleriniz için eğer izlemediyseniz buradaki spoilers yazımızı okuyabilir, izledikten sonra da yazının spoiler içeren kısmını bitirebilirsiniz.

Daha önce üç defa uyarılma olarak ekrana taşınmaya çalışılmış hikayeden bahsediyoruz. 2011'de oyuncuların içinde Miranda Otto'nun da bulunduğu Fox'un denemesi boşa çıkınca üç filmlik bir seri yapılmasına karar veriliyor ancak o da iptal edilince bu sefer Hulu devreye girerek hikayeye bir dizi çekme projesi başlatıyor. Takvim sorunları sebebiyle pilot bölüm yönetmenin ayrılmasıyla birlikte bu proje de yalan oluyor ve son olarak Netflix ipleri eline alıyor. Bu uyarılamada da Locke and Key, babaları öldükten sonra anneleri ile beraber babalarının eski evleri olan Key House'ya yazının kalanında biz kendisine Anahtar Evi diyeceğimiz taşınan üç çocuğu anlatıyor. Anahtar Evi'nin içerisinde bulunduğunda birçok sır ve gizli yerlere saklanmış anahtarlar var ve üç kardeşten en küçüğüntün bu sırları keşfetmeye başlamasıyla birlikte aile üyeleri de teker

Yazan: İbrahim Alaçam

teker sarsıcı bir gerilimin içine atılıyorlar.

Dizi genel olarak bahsettiğim bu ev çevresinde geçiyor. Kocaman olması ve çocukların baba tarafından atalarına ait olması sebebiyle de dizinin gerilim havasına oldukça uygun ve dizinin bize anlatmaya çalıştığı gibi sürprizlerle dolu. Mesela bahsettiğim anahtarların bazıları göz önünde, insan dikkatsizliği düşünülerek saklanmışken, bazıları da evin karanlık ve bulunmasının istenmeyeceği yerlere saklanmış. Her anahtarın kendine göre özellikleri var ve kullanan kişiye bu özellikleri kazandırma işlevine sahip.

Anahtarlardan bazıları da kendilerine özel kapılara ihtiyaç duyuyor, bu yüzden de Anahtar Evi bu konuda kilit bir önem taşıyor.

Hikayenin kendisinin ve ona destek olacak öğelerin bu kadar güzel olması dizinin en iyi taraflarından biri ancak bu sefer de dizinin senaryosu bu konuda geride kalıyor. Spoiler içeren kısımda detaylı bir şekilde bahsedeceğiz ancak öyle mantık hataları var ki, aklınız sadece onlara takılı kalıyor ve bu destek öğelerinin güzelliği bile odağınızı tekrar kazanmanıza engel oluyor. Neyseki oyuncular açısından çok fazla şikayet edebileceğiniz bir şey yok. Çocukların doğal

olarak çocukça hareketler sergilemesi sınırlarınızı yıpratacak olsa da bir yerden sonra onlarla bağ kurabilmeniz de olanak sağlıyor. Tek şikayetim çocukların annesi olan Nina Locke karakterinin yansıtılışı ile alakalı oldu. Oyunculuk açısından karakterin performansı kötü bir izlenim bırakmasa da senaryo açısından oldukça zayıf kalmış bir yazıma sahip. Bu yüzden çok arka planda kalıyor ve dizide olup olmaması birkaç kilit nokta dışında bir öneme sahip olmuyor. Bir de 2011'de Fox'un yapacağı dizide Miranda Otto'nun bu karakter için seçilmiş olması bilgisi bu konuda düşünürken kafa karıştırıcı olabilir. Yüzüklerin Efendisi üçlemesiyle tanıdığımız oyuncunun karakteri oynamayarak olmasını gerçekten isterdim şahsen.

İncelemenin devamı **SPOILER** içerir.

Oyunculuklar, oluşturulan ortam ve bu ortama verilmeye çalışılan gerilim çok yerinde. Ancak hikayenin bu kadar yavaş ilerlemesi sizi çok sıkıyor. Yanlış anlaşılmasın 40 dakikalık 10 bölüm bir dizi olması konusunda şikayetçi değilim çünkü ana

hikaye dışında birçok yan hikaye ile süslenilecek bir konuya sahip dizi. Mesela Bode'nin kendisini hayalet yaptığı gezide karşılaştığı büyük büyük babası mükemmel bir fırsat bunun için. Ya da Her Yer Anahtarı kullanılarak yazılabilecek binbir türlü fikir ortaya çıkabilir ama Netflix şansını, Dodge karakterinin karnını doyurması, kendine kıyafet seçmesi ve mücevher çalması gibi tembel numaralarla kullanmış. Her anahtar kendi başına bir hikaye konusu olabilir ve bölüm bölüm bu hikayeler de işlenebilir. Anladığım kadarıyla çizgi roman bu konular ele alındığında oldukça doyurucu bir iş sunuyor sizlere. Okumaya can attığım bir seri haline gelmesi de tam olarak bundan kaynaklanıyor.

Son bölümlere geldiginizde ise dizinin tüm eksikliği sadece bunlar olsaymış diyeceğiniz hatalar yapıyor birden. Sam'in Anahtar Evi'ne girdiğinde kullanılmayan müzik kutusu ve anahtarları bir nebze anlayabileceğiniz ancak yine de can sıkıcı bir detay mesela. Onun dışında Dodge karakterinin başında taç olmadan bulunması

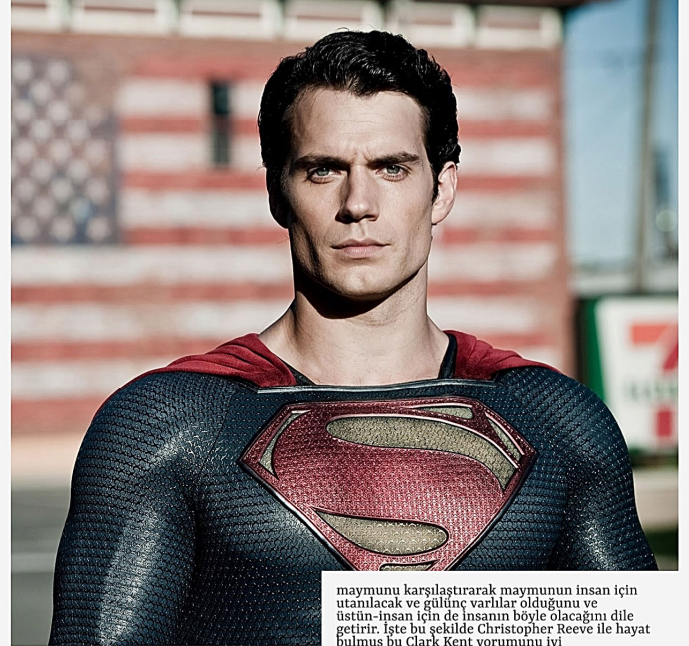
ve görünüşünüzü değiştiren bir anahtarın varlığının bilinmesi halinde bile hiç şüphe duyulmadan "Tamam bu Dodge işte." denmesi ise yenilir yutulur bir hata değil. Diziyi tek sezonla bırakmayacaklarını daha başlamadan tahmin edebiliriz ancak her şeyin tamamen sona erdiği, açılan kapıdan çıkan mermilerin gerçekten kimseye isabet etmediği ve Dodge karakterinin gerçekten yenildiği bir sona oldukça tatmin olacaktım şahsen. Sonuçta elinizde bir sürü anahtar ve anlatabileceğiniz birçok hikaye var ancak ortaya çıkan sonuçtan da şikayetçi değilim. "Sakin o mermilerin size dokunmasına izin vermeyin." gibi bir replik ortaya atılıyorsa o mermilerden biri illa birine dokunacaktır ve öyle de oluyor.

Netflix gibi bir platformdan, hatalarından ders çıkarmayı beklemek çok gerçekçi bir düşünce değil ancak ellerinde tuttukları potansiyelin büyüklüğü de insana umut vermiyor değil. O yüzden gelecek ikinci sezon bakılmaya değer olabilir. Çizgi romanı için ise gönül rahatlığı ile okunmaya değer diyebilirim. Belki onun incelemesini de görebiliriz bir sonraki sayıda.

MAN OF STEEL OKUMASINIZ

“İnsanlar anlamadıkları şeylerden korkarlar.”

“Ne kadar güçlü olduğunı bilmenin tek yolu, sınırlarını durmadan zorlamaktır.”

maymunu karşılaştırarak maymunun insan için kullanılacak ve güllün varlıklar olduğunu ve üstün-insan için de insanın böyle olacağını dile getirir. İşte bu şekilde Christopher Reeve ile hayat bulmuş bu Clark Kent yorumunu iyi anlayabilirsiniz.

2000'li yıllara tek Superman filmi ile veda etmişken 2013 yılında Man of Steel filminin gelmesiyle Superman'ın yeni bir başlangıç yapmak için, yine yeniden izleyiciler sinema koltuklarına oturdular. Bir noktadan sonra saymayı bıraktığımız yeni başlangıçların son halkası olan bu filmde geçmişte Superman adına beyaz perdede yapılmış olan hatalardan ders çıkarılmış olmasını belirtiyorduk, öyle de oldu. Fakat yönetmen Zack Snyder ve senaryo ekibi radikal değişikliklere de imza attılar. Önemli kısmı alt metin nezdinde yapılmış bu değişikliklerin, izleyiciye yansıyan tarafları da oldu, fark edilmeyen kısımları da. Peki bu değişiklikler bize neyi anlatıyordu, Superman için neleri değiştiriyor ve hatta neleri yok ediyordu?

Man of Steel, tüm diğer Superman filmlerinden farklı bir açılış yapıyor, hizi "milada" yani Kal-El'in doğumuna götürerek başlangıcını yapıyor. Ve hemen ardından Jor-El'i Kripton Konseyi'ne dert anlatırken görüyoruz. Bu neredeyse her uyarılamada gördüğümüz bir sahne, fakat anlam olarak diğer henşinden farklı. Örneğin 1978 uyarılamasında Jor-El, bütün Kripton'un tahliye edilmesini savunuyordu ancak bu filmde ise Jor-El, tüm Kripton'un tahliye edilmesinin aksine, bir umuttan yani oğlundan bahsediyor. Kolayca diyebiliriz ki, Jor-El karakteri Man of Steel filminde kendi oğluna Mesih benzeri bir misyonu yükliyor. Kripton'un geri kalanı ise pek umrunda değil, çünkü bir bakıma bu kişiler onun gözünde "kayıp nesil" yani varlıklarının hiçbir anlamı yok.

Mesela filmimizde tıpkı 1978 versiyonundaki gibi, Jonathan Kent, Clark'in bir amaç için Dünya'da olduğu fikrine sahip. Ancak 2013 yılındaki yorumda, Jonathan Kent, bu düşüncesi fazlasıyla derinleşirmiş bir kişi olarak karşımıza çıkıyor. Clark'in bir cevap ve yapacağı tercihe göre kurtarıcı olacağı düşüncesi hakim. İşte ilk noktamız, Clark'in iyi veya kötü olması tercihi. Clark'in tercihinin etkilenmesi sebep olabilecek anlardan birisi de Clark'in arabası içinde Clark okurken bir grup gencin ona saldırmasıdır. Ama bu ani değerli kılan, hırpalanmış olmasına rağmen erdemli bir davranış sergileyerek karşındakilere saldırmaması.

değildir. O anı değerli kılan şey uğraşısıdır. Elinde bir kitap tutmaktadır; Platon'un yazdığı Devlet adlı kitap. İlk başta bu kitabın söylesine oraya konulduğunu sanabilirsiniz. Ama bu fikriniz Jor-El'in Kripton'un kısa bir tarihini anlattığı noktada değişir. Teorik manada siyaset tartışmadan önce okunması gereken ilk kitaplardan biri olan Devlet, hala belli noktalarda güncelliğini koruyan bir eser. Savunulan devletin demokratik olduğunu da pek söyleyemeyiz. Bilgelerin yöneticiliğini yaptığı (olgarşik değil aristokrat/seçkin sınıfın yöneticiliği) bu devlette hali hazırda üç sınıf mevcuttur; işçiler (üreticiler), bekçiler (askerler) ve yöneticiler. Peki Kripton ile benzerliği ne? Bunu malum sahnede Jor-El'in ağzından dinler ve Kripton'un sınıflı yapısını öğreniriz yani Kripton medeniyeti de Platon'un öngördüğü biçimde sınıflara bölünmüş bir vaziyettedir ve tıpkı Devlet eserinde öngörüldüğü gibi özel eğitimli seçkin bir Kripton Konseyi mevcuttur.

Örneğin Platon, yönetici ve askerlerin aile kurmasını gerektirdiğini ve geri kalanlarına çocukları ellerinden alınarak "toplumun ortak malı" gibi yetiştirilmesini uygun görür. Yani bazen yasakları ve bazen de doğasını bozarak aile kavramının üzerine çizir. Kripton'da ise bunun birebir uygulamasını göremiyoruz fakat bize hissettirilen, en azından asker sınıfının aile kavramına çok uzak olduğu. Ayrıca doğal ölümünün rafa kaldırılmasıyla, yine ailenin doğası bozulmuş. Yayıp yollarla doğan yeni bireyler ise kendine biçilmiş rolü oynamakla mükellef.

Tam burada sınıfların eğitimi ön plana çıkar. Kripton'da çocukluktan itibaren her birey, yapması gereken işe uygun yetiştirilir. Platon, özellikle bu konuda oldukça keskindir, eğitimin insan doğasını değiştirebileceğini ve onu yönlendirebileceğini savunur. Yani rahatlıkla söyleyebiliriz ki, Platon için eğitim, insan doğasına müdahaledir. Ve Platon her doğa için uygun bir iş olduğunu inanır. Bu amaç uğrunda da başarılı olarak yetiştirilecek her birey, çok küçük yaşlardan itibaren, eğitilirken dahil, gelecekte olacağı kişiye göre bir uğraşı içerisine

sokulur. Hatta Platon bu noktada yapılması gerekenler fikrine yenilerini ekler; çocuklara dinletilecek masallar devlet kontrolünde olmalı, söylenen şarkılarda ve ninnilerde bile titiz davranılmalıdır. İşte burada General Zod'un filmin sonlarına doğru kendi eğitimini övmesi bir anlam kazanır, Superman ile denk hale gelişinin hızlığı daha mantıklı bir çerçeveye oturur. Çünkü Zod, tam da Platon'un diletiği biçimde eğitilmiş kusursuz bir askerdir. Ama şunu da unutmayalım, Superman her ne kadar kendi toplumundan uzak yetişmiş olsa da kendi toplumunun felsefesine yabancı değildir, daha çocukken elinde tuttuğu Devlet kitabıyla fazlasını bile öğrenmiştir, bu yüzden de Kripton'un yeniden doğmasına karşı gelmesindeki anlam daha derindir, toplumuna çoktan tanınmış ve eleştirisini çoktan yapmıştır.

Bu eğitim anlayışının karşısında ise J. J. Rousseau belirir. Tam da Rousseau'nun düşüncesiyle örtüşürcesine, Clark'in öğrenmesi gereken şeyin "insan olmak" olduğu varsayılır. Rousseau, eğitimi kusursuz insan yaratmakta bir araç olmanın veya insanın doğasını müdahale etmekten çok, insana rehberlik eden bir eğitimi öngörür. Savunduğu fikir de kısaca şudur; insan doğasına ne kadar müdahale ederseniz edin, insan üzerindeki baskıyı/kuralları/engelleri kaldırdıktan sonra yine özüne dönercektir. Bunun doğrulayan karakter ise filmimizde Jor-El'dir. Önce kurallara ve yasağa rağmen, yüz yıllar sonra normal yollarla doğacak ilk çocuğun babası olacaktır. Bunun yanında o kendi medeniyetinin geri kalanından da farklı düşünmektedir.

Rousseau öğretme konusunda tümüyle özgürdür dersek elbette yanlırız. Kendisi eğitimle belli başlı değerlerin verilmesinden yanadır. Ama istelemeye ve insan doğasını kökten biçimlendirmeye karşıdır. Rousseau için, Platon'un aksine, bir çocuk "meslek" için değil "insan olmak" için yetiştirilmelidir. Jonathan Kent de işe burada dahil olur. Kişilik olarak Jor-El ile Jonathan Kent, Man of Steel filminde neredeyse tamamen örtüşürler. Oğulları için öz babası koşkoca bir rıkan ölmesini, ivey babaysa bir otobis dolusu çocuğun ölmesini göze

alır. Çünkü bu çocuğun ortaya çıkması her iki toplum için de farklı sonuçlar doğuracak ve dahası çocukların geleceği hakkında karar verne özgürlüğü ellerinden alınacaktır. Bu yüzden ikisi de, bu uğurda kendilerini kurban ederler. Yani Rousseau, iki farklı karakterde temsil edilir. Her iki baba da oğlunun "iyi" oları seçmesinden yanadır, fakat bunu dayatmazlar. Hatta Jor-El oğlunu son görüşünde son kez günü der ve tercihi oğluna bırakır; "Hepsini kurtarabilirsin."

İşte filmimizi yeni bir başlangıç yapan da budur. Zack Snyder, Richard Donner'in Superman mirasını fikrinsel anlamda reddetmiştir. 1978 yılındaki Superman filminde, genç Kal-El, Yalnızlık Kalesi'ne girdiği andan itibaren uzun bir eğitimden geçer, iyi birisi olmak için yetiştirilir, bilgi bağlamında mükemmelleşir, her iki medeniyetin de bilgisine hakim olmuş biçimde Yalnızlık Kalesi'nden çıkar. Fakat Man of Steel filminde bu yoktur. Tam da Rousseau'nun düşüncesiyle örtüşürcesine, Clark'in öğrenmesi gereken şeyin "insan olmak" olduğu varsayılır. Hatta Rousseau'nun Bilimler ve Sanatlar Üzerine Söyley eserinde, bilimler ve sanatların gelişmesinin ahlakın düzelmesine yardım etmediğini belirtmesi gibi bu film de aynı çıkarımı yapar. Rousseau, bilim ve sanatların gelişmesinin insan ruhunu bozduğu düşüncesini taşıyor ve hatta özgürlük duygusunu yok edeceğini varsayar. Zaten gördüğümüz Kripton da bu fikirleri doğrulayacak şekilde insanın kendi kaderini belirleme hakkını çoktan elinden almıştır. Fakat 1978 yılında ise eğitim, Platon'un fikrine ilerler, bilgi erdeme açılan bir kapıdır ve kötülüğü dışlayabilecek tek şey de bilgilye sahip aklardır. Rousseau ise bilginin erdem üzerinde olumlu katkısı olmadığını fikrinde ısrarcıdır. Bu yüzden yeni Superman bir çocuk şeyin bilgisinden mahrumdur, sadece "yüce" bir ahlak anlayışı vardır. İyiliği travmatik yollarla keşfetmiş ve kötülüğü de ilk elden test ederek, kötülüğün de kötü olanın üzerinden bir iyi tanımına kavuşmuştur. Bu yüzden bu filmdeki Superman'ın daha karanlı ve ciddi olması daha doğallıdır.

Rousseau için insanların iyi olusların çoğu da gençliklerinde yumuşak başlıdır fakat yaşlandıkça

yola gelmez olurlar ve bir kez töreler yerleşip kör inançlar kökleşti mi, artık onları düzeltmeye kalkışmak hem tehlikeli hem boşunadır. Hatta Rousseau'ya göre halk, ortadan kaldırmak için bile olsa, derlerine kimsenin dokunmasını istemez. Bu Jor-El'in Kripton'un geleceği konusundaki motivasyonunu anlamamızı sağlayan cümlelerdir. Yine Rousseau'ya göre bir ulus barbar kaldığı sürece özgür olabilir ama uygarlık yayı gücünü kaybettiğinde artık özgür de olamaz. Hatta devrimler bile ulusları yeniden ayağa kaldıramaz ve kölelik zincirleri kopar kopmaz, halk dağılır, var olmaktadır çıkar. Bu noktadaya bu halka gereken bir kurtarıcı değil bir efendidir. İşte bu efendi olarak General Zod kendini görmektedir. Filmin daha başlarında General Zod ve Jor-El'in en azından fikirlerini paylaştığını anlıyoruz fakat iki farklı yorumla Jor-El Kripton'un yok olmasına göz yumarken General Zod ise efendi olmaya niyetlenerek darbe girişiminde bulunuyor. Bu faslı bitirmeden önce, Zack Snyder'in fikirleri görsel manada pekiştirdiğini de söylemeden geçmeyelim; Jor-El'in Kal-El'e Kripton'un kısa bir tarihini anlatırken bir yandan arka planda gözüken canlandırmadaki her şey sanki canlanmasın Yunan heykelleri gibi, hatta Zod tüm vücut olarak değil bir Yunan büstü gibi gösterilir. Yani Kripton için yukarıda bahsettığımız her şey görsel olarak da karşılığını buluyor.

Fakat Richard Donner mirasını reddediş bununla sınırlı değil. Richard Donner'in Superman filmi için tam manasıyla Nietzsche'den esinlenen bir Superman filmi diyebiliriz. Örneğin Jor-El'in oğluna vedaşısı Böyle Buyurdu Zerdüş kitabında taslak halinde de olsa bulabiliriz. Ya da genel olarak Richard Donner ile başlamış ve Bryan Singer ile son bulmuş klasik Clark Kent portresi, aslında çizgi roman ile çok uyumlu değildir. Bu Richard Donner'in ve elbette Mario Puzo'nun kattığı, Christopher Reeve'nin oyunculuğu ile ölümsüzleşmiş bir tasvirdir. Ama kesinlikle Nietzsche ve onun üstün-insandan bağımsız olamamıştır. Mesela Nietzsche'ye göre bir nesneyi hem sevebilen hem de onunla alay edebilen kimse, dehaya erişmiş demektir. Yine Nietzsche insanla

Ancak Richard Donner, Nietzsche'nin üstün-insanına ne kadar sıkı sıkıya bağlanmışsa, Zack Snyder da ipleri bir o kadar koparmıştır, ki bu kopuş başka herhangi bir uyarılamada göremeyeceğiniz kadar açıktır. Eleştirilmesi gereken noktaysa bu filmde pas geçilmiştir, yaratılan Superman, Nietzsche'nin üstün-insanından çok ama çok uzaktır. Üstün-insan kavramından bir hayli uzaklaşılarak, Superman, çok güçlü insana indirgenmiştir. Ayrıca küçük ama dikkat edildiğinde çok bariz olan noktalarda Mesih göndermelerinde bulunulmuştur, hatta göğsünde taşıdığı "S" sembolü bir umut sembolü olarak adlandırılmıştır. Burada Nietzsche'ye tekrar kulak verelim; "Ümut en büyük kötülüktür çünkü işkenceyi uzatır."

Fikrinsel manada reddedilen Richard Donner'in mirası ise görsellik ve konu işleniş bakımından tam tersi şekilde benimsenir. Aslında Richard Donner, kendinden öncekilerin de mirasını üstlenmiş, çizgi romanla uyumlu bir Superman yaratmıştır. Ve yeni başlayan her Superman macerası gibi her zamanki açılış yaparak, Kripton'un yok olması ve Kal-El'in Dünya'ya gönderilmesiyle başlar. Fakat klasik başlangıçtan arayan Richard Donner, Clark Kent'in kendini arama, kim olduğuna dair merak içinde bulunması durumunu da eklemiştir. Sonrasında Clark Kent kendi medeniyetiyle dolaylı yoldan tanışıp, ilk uçuşunu gerçekleştirdikten sonra ilk olarak Lois Lane'i kurtarır ve Superman olarak önce Metropolis'e sonra tüm Dünya'ya namı yazar. Richard Donner'in filminde izlediğimiz bu olay örgüsünün birebir aynısını Man of Steel filminde de görmekteyiz.

Son bir noktayı da açıklığa kavuşturalım. Filmin sonlarına doğru General Zod'un görevine adanmışlığına dair monologu son savasın önce en anlamlı cümlelerdir ve aslında film boyunca gerçekleştiren tüm olayların sebebi de anlatılır. İşte, filmin tüm sırrı burada yatar. Bu filmde, toplumculuk, bireyci özgürlük fikrileye savaşmış ve yenilmiştir. Toplumculuk ve bireycilik, birlikte varolamayacak kadar iki uç kutuplardır. Zod bu filmde ölmek zorundadır. Senaryonun inşa ediliği temeller bunu gerektirmektedir. İşte bu yüzden ilerleyen dakikalarda General Zod en önemli bir sözü daha söyler; "Ya sen öleceksin ya ben."

Yazan: Selin Kurtulmuş

BIRDMAN (2014)

Birdman, gözden düşmüş bir süper kahraman filmi yıldızının, Broadway'de bir oyunu yazıp, yönetip ve başrolünü oynayarak, kariyerini yeniden canlandırmaya çalışmasını anlatıyor. Emma Stone bu filmde, Michael Keaton tarafından canlandırılan başrolümüzün kızı rolünde. İkili seyirciyi gerçekçi ve bağ kurulabilecek bir baba-kız ilişkisi sergiliyor. Emma filmde yardımcı oyuncu olarak yer alsa da en az başrol kadar dikkat çekiyor. Hatta bu filmdeki rolü, kendisinin en sevdiğim ve başarılı bulduğum rollerinden biri. Hem de bu filmi Spider-Man 2'nin çekim arasında çekmiş! Birdman'ın bir bayağıpıt olduğunu gönlü rahatlığıyla söyleyebilirim. Filmin en önemli özelliği tek plan çekilmiş olması. Neredeyse hiç kesilmeyen film, bu özelliği sayesinde sizi ekrana kilitliyor ve bir saniye bile gözünüzü ekrandan ayırmıyorsunuz. Filmde gözle görülebilen sadece 16 sahne kesintisi olduğunu söylemeden de geçmeyelim. Filmin bu denli başarılı olmasının diğer bir sebebi elbette yıldızlarla dolu kadrosu. Keaton ve Stone'a, Edward Norton, Naomi Watts, Andrea Riseborough ve Zach Galifianakis gibi başarılı isimler de eşlik edince filmi beğenmemek elde olmuyor. Oyuncularımızın filmin çekim tekniğinden dolayı, on beş sayfalık diyalogları tek seferde canlandırmaları gerekmiş, yani kendilerine gerçekten büyük bir iş düşmüştü. Bunların yanı sıra filmde seyirciyi mutlu edecek bazı detaylar da var. Michael Keaton'ın Birdman adlı bir süper kahramanı canlandırması, kendisinin yıllar önce Batman karakterini canlandırmasına bir gönderme. Hatta filmde karaktere Birdman'i en son ne zaman canlandırıldığı sorulduğunda kendisinin Batman'i canlandırdığı son film Batman Returns'un çekim yılı olan 1992 yılını söylüyor. Gerçeği söylemek gerekirse, Birdman bu listedeki en kaliteli ve başarılı film. Emma'nın oynadığı filmler arasındansa favorim. İzleyen herkesin son derece etkileneceğine ve film hakkında sık sık düşüneceğine eminim. Hatta muthiş film müziklerine bağımlı bile olabilirsiniz. Bu film akımdan kolay kolay çıkmayacak.

EASY A (2010)

Filmimiz, söylediği küçük beyaz bir yalan yüzünden hayatı tamamen değişen bir lise öğrencisi hakkında. Olive adlı karakterimiz bekaretini kaybettiğine dair söylediği bir yalanın yanlış kişiler tarafından duyulmasıyla kendisini çok farklı durumlarda bulur. Başlarda bu durum ona yoğun bir ilgi ve popülerlik kazandırsa da kendi iyi kalbinin kurbanı olur. Yardım isteyen herkese el uzatan karakterimiz okuldaki herkes tarafından nefret edilen birine dönüşür. Easy A, listemizdeki en başarılı film olmasa da son derece önemli çünkü Emma'nın başrolde olduğu ilk film ve başrol oynadığı ilk filmde Altın Küre adaylığı kazanmış! Hatta filmde yer alan web kamerası sahneleriyle anlatım sahneleri tek bir günde çekilmiş ve Emma bu yüzden 14 saat boyunca oturarak bu sahnelerde rol almak zorunda kalmış. Bu performansını gerçekten bayıla bayıla izleyeceksiniz. Her tür filmin altından kalkan yetenekli oyuncumuzu daha fazla komedide görmek isteriz. Emma'dan gözlerinizi alamayacaksınız.

THE FAVOURITE (2018)

The Favourite, 18. yüzyılın başlarında, İngiltere Kraliçesi Anne'in hükümdarlığı sırasında geçiyor. Kraliçenin en yakın arkadaşı ve danışmanı Lady Sarah'ın kuzeni Abigail'in iş bulma umuduyla saraya gelmesiyle işler son derece karışır. İki kuzenin güç tutkuları, bitmek bilmeyen hırslarıyla birleşince aralarında kraliçenin gödesi olma uğruna şiddetli bir savaş başlar. Abigail karakterine hayat veren Emma Stone'a, Lady Sarah rolüyle Rachel Weisz ve Kraliçe rolüyle Olivia Colman eşlik ediyor. Bu üç kadının da oyunculuklarıyla Oscar adayı olup Olivia Colman'ın da ödülü kazandığını söylemeden geçmeyelim. Emma'nın harika oyunculuğuna bir kere daha şahit olmakla kalmayıp iki harika kadının da rol yapma yeteneği karşısında mest olacaksınız. Sadece oyuncuların başarılı performansları için bile izlenecek bir film. Ayrıca Emma'nın yıllar içinde ne kadar geliştiğinin somut bir örneği niteliğinde. The Favourite bu listedeki en sıra dışı film. Kamera açıları, müzikleri ve tarzıyla son derece özgün. Her ne kadar filmin yönetmeni Yorgos Lanthimos'un çektiği en sevdiğim film olduğunu söyleyemesem de, Emma'nın oynamış olduğu filmler arasından en

Fakat filmin bahsettiği çok önemli şeyler var. Hepimiz hayatımızın belli dönemlerinde, özellikle lisede, asla kimseyi ilgilendirmeyecek sebeplerden, dışlanmış, hedef gösterilmiş ve nefret toplamışızdır.

Fiziksel özelliklerimiz, cinsel tercihlerimiz, dini inançlarımız ya da hayat tarzlarımız yüzünden insanlar bizi düşman bellemiş ve zorbalığa uğramışızdır. Easy A de bunlarla uğraşan bir kadının hikayesini hem komik hem de seyreicinin yüzüne tokat gibi çarpan bir şekilde anlatıyor. Zorbalığın çok yaygın olduğu günümüzde her gencin ve hatta ebeveynlerinin izlemesi gereken bir film olduğunu düşünüyorum. İzleyen herkes kendisinden bir parça bulup bu filmi benimseyecektir. Hem güzel bir komedi filmi izlemek hem de bilinçlenmek isteyen izleyiciler için ideal bir seçim. Ayrıca bol bol Emma'yı görüp ona doyaçağsınız, tabii böyle bir şey mümkünse...

1 OYUNCU, 4 FİLM:

ZOMBIELAND (2009)

Zombieland, zombi salgını sırasında, ailesinin yanına gitmeye çalışan bir gencin, favori çikolatasını arayan bir adamın ve bir eğlence parkına ulaşmaya çalışan iki kız kardeşin yollarının kesişmesiyle birlikte yaşadıkları macera dolu yolculuğu konu alıyor. Korku-komedi türündeki film, türünün en iyi örneklerinden. Zombieland size kahkaha attırırken, sizi bol kanlı sahnelerle yüzleştirmekten de geri kalmıyor. Filmin yönetmeni bu filmi çekmek için Shaun of The Dead'den ilham aldığını söylemiş. Hem çok iyi bir zombi filmi çektiği hem de çok iyi başka bir zombi filminin çekilmesine vesile olduğu için Edgar Wright'a teşekkür ediyoruz. Emma Stone'u filmde sürekli görsük de ona birbirinden başarılı üç oyuncu daha eşlik ediyor. Diğer ana karakterlerimizi canlandıran Woody Harrelson, Jesse Eisenberg ve Abigail Breslin'in oyunculuk kategorilerinde Oscar adaylıkları da bulunuyor. Tabii aralarından bu ödülle ilk sahip olan kişi Emma'mız. Ayrıca filmde çok tanıdık bir yüzün cameosuyla karşılaşacaksınız. Zombieland'ın senaryosu ilk olarak bir dizi olarak çekilmek için yazılsa da sonradan alınan, son derece yerinde olan bir kararla film olarak çekilmiş. Filmin hayranları içinse güzel haber geçen sene, yani ilk filmden on sene sonra geldi ve Zombieland 2 vizyona girdi. İlk film kadar başarılı olmasa da sevenleri için son derece zevkli bir film olmuş. Emma'nın oynadığı favori filmlerimden biri olan Zombieland, aynı zamanda onun her film türünün altından başarıyla kalktığının bir kanıtı niteliğinde. Korku, dram, komedi, müzikal fark etmeksizin oynadığı her filmde parlıyor. Bolca korku unsuru barındıran film komedi yönüyle öne çıkıyor. Bu yüzden herkesin bu dörtlünün maceralarını zevkle izleyeceğini düşünüyorum.

EMMA STONE

NEDEN OLMASIN: AYER CUT

Ayer Cut'taki farkların Snyder Cut ve Justice League arasındaki farklar kadar büyük olmadığını belirtmekte fayda var. Sonuçta bu filme başka bir yönetmen karışık sahnelerin yarısından fazlası için tekrar çekim yapmadı. Farkların en büyüğü Joker'in çok daha fazla yer bulması. Joker filmin final savaşında da olacaktı ve Enchantress'la yaptığı bir anlaşmanın sonucu olarak

Enchantress'ın kendisini Gotham Kralı yapması karşılığında onun yanında savaşacaktı. Hatta bu sahnede Harley ve Joker'i savasırken görecektik. Joker'in helikopterden kaçışı da filmde olduğu gibi benzer bir şekilde Ayer Cut'ta da varmış. Filmde Monster T'yi (Kültür sahnesindeki yüzü dövmeli abi) Joker'in öldürdüğünü görmüştük. Ayer Cut'ta ise Monster T, Joker'i kızdırdığı için kendisini öldürüyor. Ayrıca Joker'in çetesinin filmde görmediğimiz çok daha farklı üyeleri de filmde mevcut olacaktı.

En çok tepki çeken konulardan biri olan Joker'in dişleri ve Damaged dövmesi de filmde açıklanacaktı. Robin'in ölümünün ardından Batman Joker'i dövdüğü için dişleri dökülmüş ve bu dövmeyi de Joker Batman'in kontrolü kaybettiği zamanları ona hatırlatmak için yaptırmış. O dövme yine de içime sinmese de güzel bir hikayesi varmış diyebilirim. Buna ek olarak Ayer Cut'a göre Harley Robin'in ölümü sırasında Joker'la beraber değilmiş ve Batman'in Joker ile Harley'i kovaladığı sahne çok daha uzunmuş.

Gördüğünüz gibi şu ana kadar olan çoğu değişiklik için Joker tarafında ve çok büyük değişiklikler değil. Bunların dışında Diablo'nun final savaşından sağ çıkması, Slipknot'un geçmişte nasıl tutuklandığının gösterilmesi ve Katana'nın final savaşında Enchantress tarafından ele geçirilerek Squad'la savatırılması gibi farklar mevcut.

Bildiklerimiz bu kadar ve bunlar çok büyük bir fark oluşturmuyor gibi gözüküyor. Fakat filmin olayları anlatış biçimi açısından ciddi farklar ortaya çıkıyor. Ayer filminin montajının rahatlıkla halledilebileceğini daha önce söylemiştim. Yayınlanması mümkün mü dersiniz, Snyder Cut'tan sonra gayet mümkün. Fakat filmin Snyder Cut kadar değişiklik içermemesi ve gelecek yıl James Gunn'ın çektiği The Suicide Squad filminin vizyona giriyor olması bu olasılığı azaltabilir. Fakat özellikle Snyder Cut'ın başarılı olması durumunda ben HBO Max'in Ayer Cut fırsatını tepmeyeceğini düşünüyorum. Çok yakın bir zamanda değil belki ama bir gün Ayer Cut'ı izlemek artık asla hayal değil.

Bunlardan ilki DCEU'nin karanlık havasının stüdyoyu çok rahatsız etmesi. Bu rahatsızlıktan dolayı Zack Snyder daha Justice League çekimleri başlamadan önce o filmin senaryosunda değişiklikler yapmıştı. Bu değişikliklerin Suicide Squad için önemli olan tarafıysa filmin ana düşmanı Enchantress'ın nasıl bir arkeologken süper kötüye dönüşmesi.

Zack Snyder, Justice League'i değiştirince otomatik olarak Suicide Squad'ta değişiklikler oldu ve senaryo Ayer Cut dediğimiz filmin halini aldı. 2015 San Diego Comic-Con'da Suicide Squad'a ilk bakış olarak 3 dakikalık bir fragman paylaşılmıştı. David Ayer bu fragmanın kendi yaptığı filmin tonunu çok iyi yansıttığını söylüyor. Sistematik, katmanlandırılmış, kompleks, güzel ve hüzünlü. Nitekim fragmanı izlediğinizde de çıkan filmde çok daha farklı olduğunu görmeniz mümkün, fragman filme göre çok karanlık ve gerçekten de hüzünlü. SDCC'nin ardından da ay büyük bir değişiklik olmazken, altı ay sonra altı ay önce bahsettiğim olaylardan ikincisi patlak veriyor. Stüdyonun müdahaleleriyle filmin tonu fragmanın aksine çok daha komik bir hal alıyor. Stüdyonun filme müdahale etmesinin sebebiyse Batman v Superman'e yapılan çok karanlık eleştirileriyle beraber Deadpool'un gişedeki başarısı. Film bu sebeple bir komedi filmine dönüştürülmeye çalışılıyor.

Snyder Cut haberi uzun bekleşim sonrasında hayranlar için çok sevindiriciydi. Fakat Snyder Cut Warner Bros'un yönetmenin işine fazlasıyla burnunu sokup berbat ettiği tek film değil. Fury'nin yönetmeni David Ayer'in elinden çıkan ve rahatlıkla DCEU'nin en kötü filmi diyebileceğimiz Suicide Squad filmi de aynı Justice League gibi olması beklenenden çok daha farklı bir versiyona vizyona sokuldu. Snyder Cut ile bir hayal gerçeğe dönüşünce de hem David Ayer hem de DC hayranları neden olmasın diyerek bir Ayer Cut kampanyası başlatılır.

Justice League'in nasıl Snyder'in elinden alınıp şu anki haline getirildiğini hepimiz az çok biliyoruz. En azından tarihe bir utanç olarak geçen büyük Superman olayını bilmeyen pek yoktur.

Daha detaylı bilgi için Mayıs ayı sayımızdaki yazıyı okuyabilirsiniz. Peki Suicide Squad nasıl bu kadar kötü bir filme dönüştü? Bunu tetikleyen iki ana olay var.

SNYDER CUT ve JUSTICE LEAGUE FARKLARI

2021 | HBOMAX

Justice League'i çıktığı zaman sinemada izlediğimizde benim görüşüm filmin tam anlamıyla facia olduğuydu. Snyder yönetmenlikten alınmadan önce bile DCEU hakkında alınan kararlar nedeniyle filme olan beklentim düşmüştü ve Justice League o beklentilerimi bile karşılamadı. Üstelik bunda filmin yönetmenliğine getirilen Whedon'ın hiçbir suçu yoktu.

Ortada neredeyse bitmiş bir bütçe ve film vardı. Whedon burada devreye girerek zaten bitmek üzere olan filmi stüdyonun isteklerine göre tamamlayacaktı. 3 saatlik çıkması beklenen filmi 2 saate indirmesi, bunu yaparken mizah öğeleri serpştirip filmi daha aydınlık tonla çekmesi ve filmin senaryosunu değiştirmesi gerekiyordu. Sonuç olarak ortaya DCEU'nun özeti olabilecek nitelikte çorba bir iş çıktı.

Snyder genel anlamda izleyiciyi ikiye bölen bir adam, seveni çok sevmeyeni ise hiç sevmiyor. Buna rağmen filmin neredeyse çıkışından itibaren Snyder Cut için izleyicilerden inanılmaz bir reaksiyon almayı başardı. Filmin Snyder versiyonuna dair çıkan her yeni detay büyük bir sansasyon yaratarak aradan geçen 3 yıl içerisinde izleyicilerin bu versiyona dair isteğini taze tuttu. Hatta bir yerden sonra neredeyse bir şehir efsanesine döndü Snyder Cut.

Filme dair sızdırılan detaylar bunun tek bir film olup olmadığını ve bunları orijinal versiyonda neden göremediğimize dair soru işaretlerimizi artırıyordu ve artık Snyder Cut'ın çıkacağı da kesinleştiğine göre bence bugüne kadar sızdırılan tüm bu bilgileri bir araya toplayıp orijinal versiyondan nelerin farklı olacağını tek bir yazı altında toplamamızın zamanı geldi.

Batman v Superman izleyicilerden olumsuz yorum alınca Warner Bros kırmızı alarm verip ve Zack Snyder'a filmi daha açık tonda yapması için ısrar etmişti. Zack Snyder filmiden ayrıldıktan sonra da başa Joss Whedon'ın getirilmesindeki en büyük neden de stüdyonun bu isteğiydi. Joss Whedon'ın mizah konusunda başarılı olduğu ve bunu bu tarz bir filme yedirebileceğini Avengers örneğinden biliyorlardı. Tek bir sorun vardı ki, Justice League, Avengers değildi. Filmin tamamı stüdyonun ısrarına rağmen Snyder'in kendine has karanlık atmosferiyle çekilmişti ve Whedon'ın yaptığı çekimler ve espriler filme sonradan eklenmiş yamalar gibi duruyorlardı.

Bu eklenen sahnelerdeki espriler karakterlere bir şey katmadıkları gibi karakterlerin özlerine de pek uyan sahneler değillerdi. Örneğin, Aquaman'ın Diana'nın doğruluk kementiyle olan sahnesi karakterin imajına çok ters düşüyordu. Filme sadece komedi unsuru katmak için eklenmişti ve Arthur'un karakterine ters düşüyordu.

Filmin Snyder versiyonunda da ana kötü yine Steppenwolf, ancak Steppenwolf'un rolü bu filmdekinden biraz daha farklı. Çünkü filmin sonunda Justice League'in ikinci filmde yüzleşecekleri Darkseid ortaya çıkacak ve Steppenwolf biraz daha gölgede kalacak.

Ayrıca Snyder'in orijinal versiyonunda Dünya'ya ilk işgal denemesini yapan kişi Steppenwolf değil, Darkseid'in genç bir versiyonu olacak. Yine ilk işgal sahnesinde gördüğümüz Yeşil Fenerlere ek olarak, insan bir Yeşil Fener de bildiğimiz kadıyla filmde yer alıyor.

Filmde rolü kısılan tek karakter Darkseid değil. Snyder'in yaptığı açıklamalara göre Cyborg filmin hikayesinin kalbi olacak. Karakterin kaza öncesi haline ve sonrasındaki teknolojik olarak gelişimini çok daha ayrıntılı bir şekilde göreceğiz. Ayrıca filmde Steppenwolf, Silas Stone'u öldürecek ve bu da Cyborg'un karakter gelişimini önemli ölçüde etkileyecek.

Normalde filmde İrs West'i ve Nuldis Valke'yu da görecektik. Mera'nın filmdeki rolü daha uzun olacaktı ve Lex Luthor post credits sahnesinin dışında filmde de boy gösterecekti. Ayrıca JL'nin ana kurucularından Martian Manhunter da Man of Steel'de General Swanwick olarak gördüğümüz bir sahnede yer alacaktı.

Ayrıca filmin sonunda Rusya'daki savaş sahnesinde Cyborg Mother Box'ların bir araya gelmesini engellemeye çalışacak ancak başarısız olacak. Bunun üstüne The Flash, zamanda yolculuk ile Cyborg'a ikinci bir şans verecek ve Cyborg ikinci seferde başaracak ama bu zaman yolculuğu sırasında iki ölü ebeveyni ve kendisinin eski haliyle karşılaşacak.

Yönetmen değişimi sonrasında filmdeki en büyük değişimi muhtemelen Superman yaşad. Whedon'ın başa gelişle birlikte Superman'ın tüm sahneleri baştan çekildi. Hatta Henry Cavill o sıra başka bir filmin çekimi için bıyık bıraktığı için de büyüğü bilgisayar yardımıyla yok etmeye çalıştıklarından, yüzü paint terk bir Superman izlemekten zorunda kalmıştık.

Snyder'in versiyonundaki Superman'ın nasıl olacağına dair tam olarak bir fikrimiz yok ancak Justice League'teki tüm sahnelerinin değiştiğini düşünürsek çok daha farklı bir Superman izleyeceğimize emin olabiliriz. Snyder Cut'taki Superman hakkında bildiğimiz çok az şey var, bunlardan biri ekibe katılmadan önce Alfred ile bir sahnesinin olacağı ve Superman'ın siyah kostümünü filmde göreceğimiz.

Whedon, Superman sahneleri dışında, Rusya'daki savaş sahnelerini de tamamen yenileyerek çekti. Zaten bunu Whedon başa gelmeden önce çıkan fragmanlarla filmdeki sahneleri kıyasladığımızda da anlayabiliyoruz.

Rusya'daki savaşın Snyder versiyonunun tam olarak nasıl olduğunu bilmiyoruz ama mesela filmin başından beri gördüğümüz The Flash'ın kurtardığı Rus ailesinin Snyder versiyonunda olmayacağını biliyoruz. Az önce bahsettiğim Cyborg'un geçmişe döndüğü sahne de bu bölümde gerçekleşecek. Snyder'in film için olan finali ise izlediğimizden çok daha farklı ve karanlık.

Yazan: Berke İnam

Snyder'in ilk yazdığı senaryoda filmin sonunda Darkseid görünecek ve Lois Lane ölecekti. Lois Lane'in ölümü tamamiyle önümüzdeki filmlerin gidişatını değiştirecek ve BvS'de ipuçlarını gördüğümüz Knightmare hikayesinin yolunu açacaktı. Ancak BvS'ye gelen eleştirilerden sonra stüdyo filmin daha aydınlık olmasını isteyince Snyder senaryoyu tekrar yazarak Lois Lane'in ölümünü değiştirdi. Yani bu demek oluyor ki Snyder Cut versiyonu çıktığında filmin sonunun başka türlü gelişmesi oldukça muhtemel.

Batman v Superman filminden gördüğümüz The Flash'ın geçmişe dönüşü bu filmle birlikte anlam kazanacaktı. Çünkü Snyder bu filmin sonunda Darkseid'in Lois Lane'i öldürdüğü bir dünyadan, zaman yolculuğunu kullanarak Darkseid'in dünyayı ele geçirdiği ve Superman'ı kontrol ettiği alternatif bir geleceğe gideceklerdi. BvS'deki çöl sahnesi de muhtemelen bu dünyada geçecekti. Ancak dediğim gibi Zack Snyder bunu değiştirdi.

DCEU'da Marvel'in aksine iki film ile evreni tanıtır kurmak hedeflendiği için Snyder ağırlıklı olarak önümüzdeki filmlere zemin hazırlamaya çalışıyordu bu filmi yaparken. Hem kendi içinde dolu bir film çıkıp hem de bu misyonu tamamlamak istediği için de 3 saatin üstünde bir film süresi istiyordu. Warner Bros'un film süresini biraz daha kısaltmak istediğini biliyoruz ve BvS'dekine benzer bir törpüleme işlemi sonrasında Snyder alınmasa bile Snyder Cut'ı konuşuyor olmamıza çok şaşırmazdı.

Açıkcası şu ana kadar çıkan ve planlanan filmlere baktıkça DCEU'ya karşı pek bir umut kırıntısı yokmuş gibi geliyor ama bakalım belki düşün beklentilerimin ardına Snyder Cut ile DCEU kendini affettirmeyi başarıp beni ve benim gibileri geri kazanabilir.

**SNYDER ve
CAPULLO'nun
HİKAYESİNDE
FİNAL ZAMANI**

DARK NIGHTS: DEATH METAL REHBERİ ve OKUMA SIRASI

Marvel ve DC Comics çizgi romanlarında evrenleri ve merkezlerinde yer alan olayları birbirleriyle bağlantılı bir şekilde takip etmek oldukça zorlaştı. Yani sakın endişelenmeyin, tek değilsiniz. Hangi şirket işi daha karmaşık noktalara taşıyor tartışabiliriz ancak bu yazımızda DC ile ilgili konuşuyor olacağız çünkü 16 Haziran itibarıyla Dark Nights: Death Metal serisi başlamış durumda. Neredeyse hepimiz Scott Snyder, Greg Capullo, Jonathan Glapion ve FCO Plascencia'nın ortaya çıkardığı Dark Nights: Metal serisini duyduk ve hatta çoğumuz okuduk. İşte bu isimler, bu serinin devamı için tekrar bir araya geldiler ve bir devam serisi olarak Death Metal ortaya çıktı.

Kısaca Dark Nights: Metal'den bahsetmem gerekiyor bu noktada. Batman üzerine yoğunlaşan hikayede pelerinli kahramanımız, DC Çoklu Evren'inin altında yer alan ve Barbatos isimli bir tanrı tarafından yönetilen bir kara evrenin kapısını ardına kadar açar. Kendisinin yedi adet kötü halini Dünya'ya getirdikten sonra diğer kahramanlarımızla birlikte onları yenilgiye uğratarak Barbatos'un bütün Çoklu Evren'i karanlığa boğma amacını boşa çıkarırlar.

Çıkacağı 2017 senesinde Dark Nights: Metal çok fazla spot ışıklarını üstünde toplayamasa da, hikaye bittiğinde tadını damaklarda bırakacak şekilde tatmin etmişti insanları. Çizgi roman hikayelerinin artık sürekli bir çember içerisinde döndüğünü düşünen çoğu insanın yüzünü güldürmüştü eriminin. Çünkü her ne kadar ağzımızın tadı bu çembere alışık olsa da, bu şekilde yeni ve çarpıcı hikayelerin de okuyucuları heyecanlandırdığı aşikar. O yüzden Scott Snyder ve ekibinin bu konudan devam etmek için tekrar toplanması Meta'lı okuyan birçok kişi için çok iyi bir haberi.

Dark Nights: Metal'de Batman'ın hikayenin ortasında olduğunu görmüştük. Death Metal'de ise bu koltuk artık başka birine ait. Şu an Batman'ın zaten kendi hikayesi yine Snyder

- OKUMA SIRASI -

Dark Nights: Death Metal #1

Dark Nights: Death Metal #2

Dark Nights: Death Metal #3

Dark Nights: Death Metal Legends of the Dark Knights #1

Dark Nights: Death Metal Guidebook

Dark Nights: Death Metal – Trinity Crisis #1

Dark Nights: Death Metal – Speed Metal #1

Dark Nights: Death Metal – Multiverse's End #1

Dark Nights: Death Metal #4-6

Justice League #53-57

"Robin King"

"Last 52"

Dark Nights: Death Metal #7

ellerinde devam ediyor, Superman'ın hikayesi de Justice League sayfalarında sürmekte, kutsal üçlünün geriye kalan son üyesi Wonder Woman da kendine Death Metal'de yer buluyor. Yanlış anlaşılmasın, Snyder'in dediğine göre Batman ve Superman de hikayede Diana'ya oldukça yardımcı olacaklar.

Aslen Death Metal, Justice League #39 hikayesinin devamından sonrası anlatıyor. Okuyanın hatırlayacağı üzere bu sayıda, Çoklu Evren'in yaratıcısı Perpetua ile savaşan kahramanlarımız oldukça kötü bir durumdaydı. Son olarak kendilerine bir şans sunuldu ve hikaye sonunda hep beraber içerisi ışıklı bir kapıdan geçerek yok oldular. Death Metal ise burada direksiyona, Metal serisinde gördüğümüz Batman Who Laughs'un yönettiği bir dünyaya düşen Wonder Woman ile geçiyor.

Bu seri ile ilgili en mühim özellik, koca bir hikayeler bütününe son halkası haline gelmiş olması diyebiliriz. Scott Snyder'in de belirttiği üzere bu hikayenin ana konusu "her şeyin önemli olması" üzerine kurulu. Çünkü Perpetua'nın karanlık amaçlarına ulaşmak için kullandığı yollar bizi DC'nin eski hikayelerine, Crisis on Infinite Earths'e kadar götürüyor. Ancak anlatılan hikayemiz sürekli olarak bu kadar ağır ve ciddi bir tonda ilerlemek istemiyor. Çünkü okuyanın ya da seri öncesi çıkan çizimlere bakanların bildiği üzere hikayede bir T-Rex Batman bulunuyor. Kendi dünyasında mağarası üstüne çıkmadan önce bilincini robot bir dinozora aktaran Batman, ufaklık bir hata yüzünden de oldukça sinirli ve agresif bir dinozora dönüşüyor.

Testereyle gezen bir Wonder Woman, dinozor halinde bir Batman ve daha nice... Bu okuyacağınız seri bir yan hikaye değil, ne olursa olsun işlerin oldukça sert ve zorlu ilerleyeceği bir ana evren hikayesi. O yüzden bir an önce buraya yetişişiniz iyi olur çünkü serinin son emsaliyle bir inceleme yazısında buluşabiliriz.

Yazan: İbrahim Alaçam

TEKRAR TEKRAR İZLEMELİK

10 RICK AND MORTY BÖLÜMÜ

Pickle Rick - S03E03

1

Bu listenin kendi içinde herhangi bir sıralaması yok ancak olsa kesinlikle Pickle Rick bölümü listenin zirvesinde yer alırdı. Rick ve Morty'nin beraber yaşadığı alışageldiğimiz maceralardan olmasa da, koca bir bölüm boyunca Rick ile baş başa kaldığımız, Rick'in kendisini asla sınırlamayıp frenleri patlamış araba gibi tam kaos modunda ilerlediği bir bölüm. Benim gibi bol aksiyonlu Rick and Morty sevenler için Pickle Rick'ten daha iyisi yok. Pickle Rickleeeekkk!

Get Schwifty - S02E05

2

Dünyanın olabilecek en saçma sebeplerle yok olabileceği durumlar listesine birinci sıradan girebilecek bir hikaye sunuyor bize bu bölüm. Bu kadar büyük ölçekli bir olaydan bütün Dünya gibi ailenin kalan üyeleri de etkilenecek tabii. Her iki kısımla da bu kadar uyumlu ve saçma bir şekilde eğlenceli olabildiği için bile bu listede olmayı hak ediyor şahsen.

Morty's Mind Blowers - S03E08

3

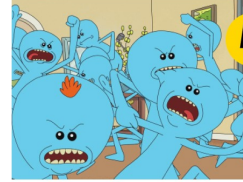
Morty's Mind Blowers komple dizinin en iyi bölümlerinden biri olmasının yanı sıra aynı zamanda sezonun hikayesinden tamamen bağımsız olduğu için diziye başlamak isteyenler veya rastgele bir bölüm açıp izlemek isteyenler için de çok uygun bir bölüm. Aynı zamanda Rick ve Morty arasındaki ilişkinin dinamizmini de çok güzel açıklıyor.

Meeseeks and Destroy - S01E05

4

Yine iki kısımlı hikayelerden biri ve bu sefer iki hikayenin de şaşırtıcı güzellikte olduğu nadir bölümlerden biri. Rick ve Morty kısmının inanılmaz sonundan bahsetmeyeceğim bile. Meeseeksler zaten başı başına kendilerine ait bir hikayeyi hak ediyorlar. Bu mavi karakterlere Jerry ile bir hikaye yazmak da olabilecek en güzel sonucu ortaya çıkarıyor zaten.

5

The Rickshank Redemption - S03E01

Bu bölümün Rick and Morty kullıyatında Rick'in geçmişini göstermesi sebebiyle çok önemli bir yerde yer alması dışında aynı zamanda Rick'in net bir kahraman ve net bir kötü karakter olma arasındaki dengesi çok güzel sunuyor.

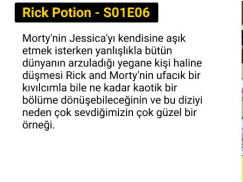

6

Lawnmower Dog - S01E02

Rick ve Morty hikayelerinin çoğu iki kısımlı oluyor. Bir kısımda genel olarak Rick ve Morty'nin yaşadığı maceralar, diğer kısımda da geride kalan aile üyelerinin yaşadığı maceralar. Diğer kısım nadiren ana olayların seyrine yansatabilir ya da üstüne eklenir. Bu bölümde de Jerry ve sözümlü dinleyen köpeği ile birlikte başlayan hikaye bol Inception göndermeli ana olayların üstüne çıkıyor benim gözümde. Bu yan hikayenin de 92 yapımı Lawnmower Man filmine gönderme olduğunu da ekleyeyim.

Rick Potion - S01E06

7

Morty'nin Jessica'yı kendisine aşık etmek isteyen yanlışlıkla bütün dünyanın arzıladığı yegane kişi haline düşmesi Rick and Morty'nin ufaklık bir kıvılcıma bile ne kadar kaotik bir bölüme dönüşebileceğini ve bu diziye neden çok sevdiğimiziz çok güzel bir örneği.

The Ricks Must Be Crazy - S02E06

Rick'in bir simülasyon içinde bir evren yaratması ve o evrenin içinde de Rick gibi birinin aynı Rick gibi bir simülasyon içinde başka bir evren daha yaratması, sonra aslında kendisinin de bir simülasyonda yaşadığını öğrenip varoluşsal bir kriz geçirmesi her izlediğimizde veya aklıma geldiğinde çok eğlendiriyor beni. Yaratıcılık anlamında çok eşsiz bir bölüm The Ricks Must Be Crazy.

9

The Wedding Squanchers - S02E10

"Çok güldük eğlenmiş, başımıza bir iş gelecek." sözlerinden bize çok güzel bir şekilde tattırın bölüm belki de böyle bir serinin içinde olabilecek en ters bakış açısına olabilecek en güzel bölüm haline geliyor. Tekrar tekrar açıp izlemek istediğim ve müziklerini de aynı şekilde tekrar tekrar dinlemek istediğim bir bölüm kesinlikle.

10

One Crew Over the Crewcoo's Morty - S04E03

Son sezonun belki de en beğendiğim bağımsız bölümlerinden biri de bu olmuştur. Kendi içinde yarattığı katmanlı hikaye örgüsü içinde kaybolmamak için biraz pür dikkat izlemeniz gerekiyor ve bitti dediniz yerde bölüm size yeni bir sayfa açıyor. İçin için Netflix'in de girmesiyle de yeterli kadar iri alabiliyorsunuz. Eski karakterlerden bazılarını da görmeye şansına erişiyorsunuz, e daha ne olsun?

YENİ ARAYIŞLAR İÇİN:

KORKU ÇİZGİ ROMANLARI

Afterlife with Archie

Yazar: Roberto Aguirre-Sacasa
Çizer: Francesco Francavilla
Yayıncı: Archie Horror
Konusu: Jughead'in köpeğinin başına gelen korkunç olaydan sonra onu yeniden hayata döndürmeye çalışan cadı Sabrina'nın yaptıkları yanlış gider ve büyük bir felaket çöğalmaya başlar. Riverdale'in dört bir yanı zombilerle dolarken Archie ve arkadaşları kan ve korku içinde hayatta kalmaya çalışacaklardır.

American Vampire

Yazar: Scott Snyder
Çizer: Rafael Albuquerque
Yayıncı: Vertigo
Konusu: Vampir evrimi diye bir şey de vardır. Her yeni ısırıkta, her yeni jenerasyonda doğan vampirlerin kendilerine özgü karakteristikleri vardır. Sadist bir kanun kaçağı olan Skinner Sweet Amerika'nın ilk vampiri olur ancak sonrasında kıtada bulunan diğer bütün vampirlere ve insanlara savaş açar. Yüzyıllarca sürececek bir hikaye başlar.

Chilling Adventures of Sabrina

Yazar: Roberto Aguirre-Sacasa
Çizer: Robert Hack
Yayıncı: Archie Horror
Konusu: Küçükken izlediğiniz sevimli cadı Sabrina'yı unutun. Sabrina'nın gerçek hayatını şimdi göreceksiniz. 16. yaş gününe geldiğinde Sabrina'nın korkunç cadı halaları onu bol kanlı cadılığa geçiş ritüeline hazırlamaya başlarlar ancak şehre gelen Madame Satan'ın Sabrina için çok daha korkunç planları vardır.

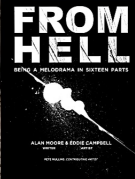
Clean Room

Yazar: Gail Simone
Çizer: Jon Davis-Hunt
Yayıncı: Vertigo
Konusu: Gazeteci Chloe Pierce'in nişanlısı Philip, Astrid Mueller isimindeki kişisel gelişim uzmanının kitabını okuduktan 3 ay sonra kafasını uçurdu ve buna sebep olan, Kitaptaki bir şeydi. Şimdi Chloe, Philip'in intiharının ardındaki sebebi ortaya çıkarmak için Mueller'in tarikatına sızıp en derin korkuların ortaya çıktığı "Clean Room" denen yeri arayacaktır.

Crossed

Yazar: Garth Ennis
Çizer: Jacen Burrows
Yayıncı: Avatar Press
Konusu: Dünya artık cani, sadist, manyakların elindedir. Kurtulan bir avuç insan Amerika'dan geri kalanında seyahat etmeye çalışırken insanlıklarından geriye kalanı da korumaya çabalarlar. Tek ortak noktaları, bu yepyeni korkunç dünyada sağ kalma dürtüleridir. Ancak kendileri de canavarlara dönüşmeden daha ne kadar gidebileceklerdir?

From Hell

Yazar: Alan Moore
Çizer: Eddie Campbell
Yayıncı: Top Shelf
Konusu: Tarihin belki de en ünlü katili Karındeşen Jack'in, işlediği cinayetlerin ve işin içinden çıkamayan Scotland Yard dedektiflerinin yaşadıkları zorlukların öyküsü.

Locke and Key

Yazar: Joe Hill
Çizer: Gabriel Rodriguez
Yayıncı: IDW Publishing
Konusu: Locke ailesi bir kayıp vermiştir ve aile cenaze sonrası toparlanmaya başladığında yaşadıkları evin bazı tuhaf özellikleri olduğunu fark etmeye başlarlar. Evdeki birçok kapı aslında farklı yerlere açılmakta ve buldukları anahtarlar bambaşka olasılıklara sebep olmaktadır. Ve evin bahçesindeki kuyuda yaşayan birisi bulunmaktadır.

Preacher

Yazar: Garth Ennis
Çizer: Steve Dillon
Yayıncı: Vertigo
Konusu: Jesse Custer küçük bir kasaba rahibiydi ve yavaş yavaş inancını kaybediyordu... ta ki yarı melek, yarı şeytan bir yaratık olan Genesis onunla birleşene dek. Eski sevgilisi Tulip ve İrlandalı alkolik bir vampir olan Cassidy ile birlikte Valz Jesse, Tanrı'yı bulmak için bir yolculuğa çıkacaktı.

The Black Monday Murders

Yazar: Jonathan Hickman
Çizer: Tomm Coker
Yayıncı: Image Comics
Konusu: Okült dünya aslında gözlerinizin önünde. Tüm toplumu kontrol eden bankacılık sistemi, Rus oligarkların, Siyahi papaların, büyülmüş Amerikan aristokratlarının ve Uluslararası Para Fonu'nun kiralık katillerinin, hepimizi olduğumuz yerde tutmak için verdikleri mücadelesinin, kirli paranın güce sahip olduğunu anlatan bir seri bu.

Wythes

Yazar: Scott Snyder
Çizer: Jock
Yayıncı: Image Comics
Konusu: Cadılar hakkında ne biliyorsanız unutun. Aslında daha karanlık ve çok daha korkutucular. Rooks ailesi yaşadıkları travmayı atlatmak için başka bir kasabaya taşındığında, kasabanın dibindeki ormanlıkta kendilerini bekleyen hakiki canavarlardan habersizlerdi. Ancak ağaçların içinden dahi izleniyorlardı.

BU SAYFADA REKLAMINIZ OLABİLİRDİ

AMA ONUN YERİNE, 1984 YILINDA YARATILAN İLK COMIC STRIP KARAKTERİ THE YELLOW KID VAR.

The Question: The Deaths of Vic Sage

AYIN ÇİZGİ ROMAN ÖNERİSİ

The Question: The Death of Vic Sage, Kasım 2019'dan beri DC Black Label klasmanında çıkarılmaya başlayan kısa bir seri. Dört sayı olması planlanan serinin henüz üç sayısı yayımlandı. Serinin yazarı Essex County ve Sweeth Tooth gibi işleriyle tanınan Jeff Lemire. İşin çizgi kısmı ise Denys Cowan ve Bill Sienkiewicz sorumluluğunda.

Konusu ise kısaca şöyle: Hikâye reşit olmayan kızların çalıştırıldığı bir genelevde, Question'ın meclis üyesi Ford'u alt etmesiyle başlıyor. Haberci kimliği ile de suçla savaştan Vic Sage ya da Question, belediye başkanı Fermin'i de al aşağı etmeye çalışır ancak bu olaylar sırasında yakaladığı bir ipucu onu daha büyük bir gizeme sürükler. Bu ipucu Vic'i, Hub City'de var olabilecek bir masonvari bir gizli cemiyete götürecektir. Tabii olaylar burada da bitmez; bu gizem, Vic'in geçmişini de kapsayacak, kendi deyimi ile her şeyin birbiri ile bağlantılı olduğu bir vakaya dönüşür.

Öncelikle bu seriyi hakkında hiçbir şey dahi bilmeden okunabilir

yapan temel faktörden bahsetmekte fayda var: Jeff Lemire. Jeff Lemire sektörde halihazırda rühdünü ispat etmiş, işleri sevilen bir yazar. Kendisinin Question'a yaklaşımı da oldukça başarılı bir yerde duruyor. Buram buram objektivizm kokan seride Question'ı bir komplo teorisyeninden ziyade edebi denebilecek bir çerçevede, keskin fikirleri olan bir suç savaşçısı olarak ele alıyor; onu safi bir kahraman olarak değil de daha ilk sayfalardan görebileceğiniz bir anti kahraman haline getiriyor.

Jeff Lemire başarılı bir karakter portresinden sonra, hikâyeyi ilmek ilmek örmeye başlıyor. Ancak bunu yaparken Question'ı öyle bir işliyor ki, hikâye akışını Question'ın kendisini sorgulamaları ile birleştiriyor. Karakterin kendisini sorgulamalarını somut bir şekilde hikâyeye dahil ederek onu içsel bir yolculuğa çıkarıyor. Olay sadece Question'ın "kim olduğu" ile ilgili değil, "Question geçmişte kimdi?" sorusu ile birleşiyor. Yani hikâye basit bir yozlaşma karşıtı bir tema ile başlarken, şehri kapsayan oradan da

Question ile birleşen bir yapıya bürünüyor.

Pek çok DC Black serisi gibi bu çizgi romanı da okuması göreceli olarak zor, serinin çok katmanlı yapısı bu durumu daha da belirgin kılmakta. Ancak yer yer 70'li ve 80'li yılların noir stilini hatırlatması, Question'a daha derin bir bakış açısından bakılması, dahası dedektiflik özelliğini öne çıkarması bu seriyi okunası kılıyor. Denys Cowan zaten zamanında Dennis O'Neil ile Question üzerine çalışmıştı, bu da seriyi daha da yukarı taşıyor.

Özetle, Dennis O'Neil'in Question serisini seviyorsanız ya da modern; karanlık, karakterin iç dünyasının sorgulandığı, entelektüel bir alt metne sahip sayılabilecek ve de kompleks bir kurgu arıyorsanız, Question: The Deaths of Vic Sage size hitap edebilecek güçlü bir hikâye.

Yazan: Hatice Hayal

EKSPPRES

